ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 457-60, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 95 V Praze dne 30. června 1950 Cena Kčs 3·—

OBSAH:

(404.—414.) 404. Vyhláška ministerstva spravedlnosti, kterou se stanoví sazby odměn stálých přísežných znalců a tlumočníků.

405. Vyhláška ministra informací a osvěty o jednotném plakátování veřejných hudebních produkcí v Praze a v Brně.

406. Vyhláška ministerstva zemědělství, kterou se mění a doplňuje vyhláška o cenách čerstvé zeleniny a ovoce domácího původu.

407. Vyhláška ministerstva dopravy, kterou se vydává organisační řád učilišť jednotné celostátní organisace československých motoristů pro výcvik řidičů silničních motorových vozidel.

408. Vyhláška ministerstva techniky o typu ubytoven průmyslového dělnictva.

409. Vyhláška ministerstva techniky o typech přízemních ošetřovacích jednotek.

410. Vyhláška ministerstva práce a sociální péče o poskytování příspěvků zaměstnavatelů podpůrným zařízením (spolkům, fondům) ve prospěch zaměstnanců.

411. Vyhláška ministerstva práce a sociální péče o úpravě nájemného z bytů a jiných místností dokončených po 5. květnu 1945.

412. Vyhláška ministerstva výživy o výkupu a rozdělování zvěřiny.

413. Vyhláška ministerstva výživy o výkupu včelího medu a vosku v roce 1950.

414. Vyhláška č. 18 Ústřední rozdělovny uhlí v Praze o distribuci palivového dříví.

404.

VYHLÁŠKA
ministerstva spravedlnosti

ze dne 27. června 1950,

kterou se stanoví sazby odměn stálých přísežných znalců a tlumočníků.

Ministerstvo spravedlnosti stanoví podle § 2 odst. 3 vládního nařízení č. 76/1950 Sb., o odměně a náhradě hotových výloh stálých přísežných znalců a tlumočníků:

§ 1.

(1) Odměna za znalecký úkon činí za každou hodinu pracovní doby, potřebné k přípravě a k provedení úkonu,

ve stupni I. bylo-li třeba k provedení úkonu odborných znalostí a zkušeností, získaných trvalým zaměstnáním v příslušném oboru . . . . . Kčs 50.—,

ve stupni II. bylo-li třeba k provedení úkonu odborných znalostí a zkušeností, získaných vyšší theoretickou průpravou a trvalým zaměstnáním v příslušném oboru . . . . . Kčs 100.—,

ve stupni III. bylo-li třeba k provedení úkonu nezbytné zvláštní vědecké kvalifikace . . . . . Kčs 150.—.

(2) Za jednoduché, běžně se vyskytující znalecké úkony, přísluší odměna přiměřeně snížená, nikoliv však pod polovici sazby.

(3) Činí-li okolnosti případu znalecký úkon mimořádně obtížným, odměna se přiměřeně zvýší, nikoliv však nad dvojnásobek sazby.

(4) Za pracovní dobu kratší než 1 hodina náleží — s výjimkou první hodiny — poměrná část odměny.

§ 2.

(1) Odměna za tlumočnický úkon činí:

Pol. 1. jde-li o ústní překlad z cizí řeči do češtiny (slovenštiny) nebo naopak za jednu pracovní hodinu . . . . . Kčs 60.—,

nejvýše však Kčs 400.— za jeden den.

Pol. 2. jde-li o písemný překlad z cizí řeči do češtiny (slovenštiny) za jednu stranu psanou strojovým písmem . . . . . Kčs 75.—.

Pol. 3. jde-li o písemný překlad z češtiny (slovenštiny) do cizí řeči za jednu stranu psanou strojovým písmem . . . . . Kčs 90.—.

Pol. 4. jde-li o přezkoušení písemného překladu, pořízeného jinou osobou, s případným ověřením za jednu stranu psanou strojovým písmem nejvýše polovina sazby pod pol. 2, 3.

Pol. 5. jde-li o ověření správnosti opisů listin sepsaných v cizí řeči . . . . . Kčs 15.—.

(2) Za složitější a obtížnější překlady, zejména, je-li k nim třeba i znalosti odborného názvosloví, za překlady ze (do) znakové řeči a za překlady z těžko čitelných podkladů se odměna přiměřeně zvýší, nikoliv však nad dvojnásobek sazby.

(3) Poměrná část odměny náleží:

a) v případech položky 1 za pracovní dobu kratší než jedna hodina (s výjimkou prvé hodiny),

b) v případech položky 2 až 5 za část strany (s výjimkou prvé strany) nebo za stranu neobsahující ani 25 řádek strojového písma.

(4) Za překlady z cizí řeči do jiné cizí řeči náleží nejvýše odměna rovnající se součtu odměn za překlad z cizí řeči do češtiny (slovenštiny) a odtud do druhé cizí řeči.

§ 3.

Za vyhotovení čistopisu nebo vyžádaného opisu písemného znaleckého úkonu a překladu z cizí řeči do češtiny (slovenštiny) náleží nejvýše 5 Kčs, za vyhotovení čistopisu nebo vyžádaného opisu písemného překladu z češtiny (slovenštiny) do cizí řeči nejvýše 10 Kčs za každou, i jen započatou stranu.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti 1. července 1950.

Ministr:
Dr. Štefan Rais v. r.

405.
VYHLÁŠKA
ministra informací a osvěty

ze dne 9. června 1950

o jednotném plakátování veřejných hudebních produkcí v Praze a v Brně.

Podle § 1 odst. 1 zákona č. 272/1949 Sb., o řízení výroby a distribuce v oboru působnosti ministra informací a osvěty, stanovím v dohodě s ministrem vnitřního obchodu:

§ 1.

Pořadatelé veřejných hudebních produkcí (§ 17 zákona č. 69/1948 Sb., o hudební a artistické ústředně) ve městech Praze a Brně jsou povinni oznamovati konání veřejných hudebních produkcí (§ 5 cit. zák.) jednotnými společnými plakáty a to v Praze prostřednictvím družstva „Umění lidu", propagační oddělení, Praha II., Ostrovní 20 a v Brně prostřednictvím „Náborových podniků města Brna, komunálního podniku".

§ 2.

Způsob jednotného společného plakátování veřejných hudebních produkcí, pořádaných v Praze, určí Hudební a artistická ústředna v Praze a způsob plakátování těchto produkcí v Brně určí Hudební a artistická ústředna, odbočka v Brně.

§ 3.

Výjimky z ustanovení této vyhlášky může povolit ministerstvo informací a osvěty k návrhu Hudební a artistické ústředny v Praze nebo její odbočky v Brně, jde-li o veřejné hudební produkce zvláštního kulturního významu.

§ 4.

Jednání a opominutí příčící se ustanovením této vyhlášky trestají okresní národní výbory podle § 2 zákona č. 272/1949 Sb. pokutou do 100.000 Kčs nebo vězením do 3 měsíců nebo oběma těmito tresty.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. září 1950.

Ministr:
Kopecký v. r.

406.
VYHLÁŠKA
ministerstva zemědělství

ze dne 28. června 1950,

kterou se mění a doplňuje vyhláška o cenách čerstvé zeleniny a ovoce domácího původu.

Ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem výživy a ministerstvem vnitřního obchodu vyhlašují podle § 2 odst. 2, § 5 odst. 1 a § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

Čl. I.

V § 1 odst. 1 vyhlášky ministerstva zemědělství č. 395/1950 Ú. l. I ve znění vyhlášky č. 397/1950 Ú. l. I, o cenách čerstvé zeleniny a ovoce domácího původu, se mění a doplňují ceny takto:

Druh zeleniny a ovoce:	Pěstitelské ceny od 30. června 1950: množství	Kčs
Fazole s vlákny (pouze na objednávku)	100 kg	230.—
Kapusta raná (o nejmenší váze hlávky 500 g)	100 kg	450.—
Karotka ve svazcích o 10 kusech (o nejmenším průměru u odrůd s dlouhým kořenem 20 mm a u odrůd s krátkým kořenem 30 mm) pouze na objednávku	100 sv.	150.—
Květák:		
I. velikost (o průměru nad 25 cm)	100 ks	625.—
II. velikost (o průměru nad 20 cm)	100 ks	450.—
III. velikost (o průměru nad 14 cm)	100 ks	280.—
Okurky salátavé polní	100 kg	280.—
Paprikové lusky rychlené (o nejmenší délce lusku 8 cm)	100 kg	250.—
Rajská jablíčka rychlená	100 kg	2.000.—
Zelí bílé, rané (o nejmenší váze hávky 1 kg)	100 kg	150.—
Okurky nakládačky:		
velikost od 5 cm—7 cm	100 kg	700.—
velikost od 7 cm—9 cm	100 kg	450.—
velikost od 9 cm—12 cm	100 kg	290.—
velikost od 12 cm—15 cm	100 kg	140.—
Tykev rychlená	100 kg	200.—

Čl. II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 30. června 1950 a platí jen v českých zemích.

Ministr:
v z. Dr. Machačka v. r.

407.
VYHLÁŠKA
ministerstva dopravy

ze dne 23. června 1950,

kterou se vydává organisační řád učilišť jednotné celostátní organisace československých motoristů pro výcvik řidičů silničních motorových vozidel.

(1) Podle § 11 odst. 1 zákona č. 56/1950 Sb., o provozu na veřejných silnicích, vydává ministerstvo dopravy organisační řád učilišť jednotné celostátní organisace československých motoristů pro výcvik řidičů silničních motorových vozidel, který je otištěn v příloze k této vyhlášce.

(2) Organisační řád nabývá účinnosti dnem 1. července 1950.

Náměstek ministra dopravy:
Jura.

Příloha k vyhlášce ministerstva dopravy č. 407/1950 Ú. l. I.

Organisační řád

učilišť jednotné celostátní organisace československých motoristů pro výcvik řidičů silničních motorových vozidel.

Část I.

Všeobecná ustanovení.

§ 1.

Právní postavení učilišť.

(1) Výcvik řidičů motorových vozidel provádí jednotná celostátní organisace československých motoristů (v dalším jen „organisace motoristů") ve zvláštních učilištích; tato učiliště jsou jejím účelovým zařízením, sloužícím obecnému zájmu a tvoří v mezích dalších ustanovení její samostatně hospodařící, jednotně a odborně vedenou složku.

(2) Tata složka užívá souhrnného označení „výcviková správa", které se uvádí za názvem organisace motoristů.

(3) Organisací motoristů se rozumí organisace podle § 10 odst. 2 zákona č. 56/1950 Sb., o provozu na veřejných silnicích, která je uznána za jednotnou celostátní organisaci československých motoristů schválenými stanovami; stanovy určují také její název.

§ 2.

Obor činnosti.

(1) Výcviková správa organisuje, řídí a provádí podle příslušných předpisů výcvik v řízení silničních motorových vozidel všech druhů (v dalším jen „výcvik") a dává též možnost udržení nabytých znalostí praktickými jízdami (zdokonalovací jízdy).

(2) Výcvikové správě mohou býti uloženy ministerstvem dopravy nebo jiným ústředním úřadem v dohodě s ministerstvem

dopravy také jiné úkoly, plynoucí z potřeb státu při výcviku; výcviková správa je povinna vykonávati je za úhradu vzešlých nákladů.

(3) Výcviková správa vykonává nebo obstarává samostatně všechny práce a pomocné úkony, souvisící s její činností a podle potřeby zřizuje a provozuje k tomu účelu, avšak jen pro potřebu vlastního provozu, i zvláštní pomocné služby.

§ 3.

Výcvikový plán; zásady výcviku.

(1) Výcviková správa se řídí výcvikovým plánem, který obsahuje zejména plán služeb, plán investiční, plán práce, plán hmotného zásobování a rozpočet.

(2) Výcviková správa je povinna nejméně splniti výcvikový plán, a to při nejnižších nákladech a soustavném zlepšování služeb.

(3) Výcviková správa dbá, aby spoluprací s masovými organisacemi (ROH, ČSM, Sokol, JSČZ a JSSZ) i s jejich organisacemi na závodech byla možnost řádného výcviku poskytnuta nejširším lidovým vrstvám; své úkoly provádí řídíc se jednotnou učební osnovou tak, aby žákům se dostalo řádného odborného výcviku i mravní i ideové výchovy, potřebné k bezpečnému a hospodárnému provozu silničními motorovými vozidly.

Část II.

Hospodářství.

§ 4.

Zásadní ustanovení.

(1) Výcviková správa je majetkem organisace motoristů; majetkem organisace motoristů se stává i jmění výcvikovou správou nabyté.

(2) Výcviková správa hospodaří samostatně podle rozpočtu v mezích výcvikového plánu, v mezích tohoto řádu a příslušných předpisů.

(3) Výdaje souvisící s provozem hradí výcviková správa z provozních prostředků, jimiž jsou především náhrady za výcvik. Nestačí-li přechodně tyto prostředky, poskytne organisace motoristů výcvikové správě potřebné finanční prostředky v mezích potřeby výcvikového plánu.

(4) Prostředků, určených k provozním účelům, nelze použíti k financování investic.

§ 5.

Základní jmění.

(1) Základní jmění výcvikové správy tvoří:

a) čistá hodnota majetkových podstat převzatých podle § 22 zákona o provozu na veřejných silnicích;

b) majetkové části organisace motoristů, po př. jejich složek, sloužící dosud výhradně výcviku řidičů.

(2) Výši základního jmění potřebného k plnění úkolů výcvikové správy schvaluje ministerstvo dopravy; převyšuje-li hodnota majetkových podstat, uvedených v odstavci 1, tuto částku, připadá jejich zbytek k dotaci investičního fondu (§ 10).

§ 6.

Odpisy, bilance, účetní závěrka, účetnictví a platební styk.

Výcviková správa

1. je povinna prováděti odpisy investic podle odpisového plánu k úhradě svých investic,
2. sestaví zahajovací rozvahu do lhůty, stanovené ústředním správním orgánem organisace motoristů,
3. sestavuje účetní závěrku do 3 měsíců po skončení hospodářského roku,
4. je povinna vésti své početnictví podle zákona o jednotné organisaci podnikového početnictví a podle předpisů podle něho vydaných,
5. je povinna konati platy převodem ze svého účtu u peněžního ústavu; o placení hotovými platí přiměřeně směrnice o tom vydané pro československou automobilovou dopravu, národní podnik. Hotovosti přesahující výši přípustnou podle těchto směrnic je výcviková správa povinna odváděti na svůj účet u peněžního ústavu nejpozději příští pracovní den.

§ 7.

Rozdělení zisku, úhrada ztrát.

(1) Ze zisku výcvikové správy se po odečtení případných ztrát převedených z minulého roku

a) odvede podíl na zisku výcvikovému fondu (§ 8);

b) odvede 30% podíl na zisku reservnímu fondu (§ 9);

c) zbytek se odvede investičnímu fondu (§ 10).

(2) Dosáhne-li reservní a investiční fond stanovené nejvyšší výše (§§ 9 a 10), odvede výcviková správa zbývající zisk ústřednímu orgánu organisace motoristů k provádění péče o rozvoj motorismu; je však povinna v tomto případě navrhnouti snížení náhrad za výcvik.

(3) Bilanční ztráta se uhradí z reservního fondu; nestačí-li reservní fond, převede se bilanční ztráta na příští rok.

§ 8.

Výcvikový fond.

(1) Výcvikový fond slouží k podnícení zájmu zaměstnanců na plnění výcvikového plánu a na plnění kolektivních i osobních závazků z něj vyplývajících.

(2) Výcvikový fond se tvoří z podílu na zisku [§ 7 odst. 1 písm. a)]; podíl na zisku však připadá výcvikovému fondu jen, byl-li splněn výcvikový plán. Podmínky splnění výcvikového plánu, ostatní podmínky a výši podílu na zisku, připadajícího výcvikovému fondu, určí výcvikový plán. Podíl výcvikového fondu činí nejvýše 10% zisku zbývajícího po úhradě ztrát, převedených z minulého roku (§ 7 odst. 1); zvýší se však o další procenta, o která je docílený výsledek proti plánu příznivější.

(3) Prostředků výcvikového fondu používá ředitel po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organisace a podle směrnic, schválených ministerstvem práce a sociální péče v souhlase s ministerstvem dopravy k podporování tvůrčí iniciativy zaměstnanců, k opatření sociálních nebo kulturních zařízení a k jiným výdajům sledujícím tyto účely.

§ 9.

Reservní fond.

Reservní fond se tvoří z podílu na zisku [§ 7 odst. 1 písm. b)], po př. z mimořádných příjmů, které nesouvisí s předmětem činnosti výcvikové správy a nejsou provozní povahy, jakož i mimořádných příspěvků, a to až do celkové výše 20% základního jmění podle stavu ke dni, ke kterému se sestavuje účetní závěrka.

§ 10.

Investiční fond; úhrada investic.

(1) Investiční fond slouží k úhradě investic výcvikové správy; tvoří se z prostředků získaných prováděním odpisů a z podílu na zisku [§ 7 odst. 1 písm. c)], a to až do celkové výše určené ministerstvem dopravy se zřetelem k plánu investic.

(2) Nestačí-li prostředky investičního fondu k úhradě investic, opatří organisace motoristů pro výcvikovou správu v mezích investičního plánu další prostředky úvěrem u peněžního ústavu, pokud nemá prostředky vlastní.

(3) Prostředků určených k investičním účelům nesmí býti použito ani přechodně k účelům jiným.

Část III.

Správa.

§ 11.

Správní orgány.

Správními orgány výcvikové právy jsou

a) ústřední (oblastní) správní orgán organisace motoristů, a

b) ředitel (oblastní ředitel).

§ 12.

Pravomoc ústředního (slovenského) správního orgánu organisace motoristů.

(1) Ústřednímu správnímu orgánu organisace motoristů přísluší:

1. usnášeti se o věcech, jež vyžadují schválení ministerstva dopravy §§ 19 odst. 2) nebo jiného orgánu,
2. rozhodovati ve věcech, jež přesahují běžný provoz, a to:

a) rozhodovati o nabytí, zatížení nebo zcizení nemovitostí určených k výcviku nebo o nabytí a prodeji movitostí, přesahuje-li cena v jednotlivých případech částku 200.000.— Kčs;
b) rozhodovati o zahájení rozepří, přesahuje-li hodnota sporu v jednotlivém případě částku 100.000.— Kčs a o smírech v těchto rozepřích;
c) rozhodovati o vydáních, jež nesouvisí přímo s provozem.

3. podávati ministerstvu dopravy návrhy na jmenování nebo odvolání ředitele, stanoviti v mezích příslušných předpisů jeho požitky a případné odměny za mimořádný výkon;
4. stanoviti lhůtu pro sestavení zahajovací rozvahy;
5. schvalovati rozdělení zisku a úhradu ztráty;
6. schvalovati účetní závěrku a účetní systém;
7. projednávati a schvalovati zprávy ředitele o činnosti.

(2) Slovenský správní orgán organisace motoristů vykonává působnost podle odstavce 1 pro oblast Slovenska, pokud ze stanov organisace motoristů neplyne jinak; oblastní orgán je odpovědna při výkonu této působnosti ústřednímu orgánu organisace motoristů a dbá jeho směrnic.

(3) Výkonem některých svých oprávnění podle tohoto organisačního řádu může ústřední správní orgán organisace motoristů pověřiti zvláštní orgán organisace motoristů.

§ 13.

Ředitel.

(1) Ředitele výcvikové správy ustanovuje a odvolává ministr dopravy na návrh ústředního správního orgánu organisace motoristů a po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organisace.

(2) Ředitel je povinen jednati s péčí řádného hospodáře; řídí sestavení výcvikového plánu, rozhoduje, jak má býti plněn a osobně odpovídá za jeho splnění.

(3) Ředitel zastupuje výcvikovou správu jménem organisace motoristů navenek, vede věci jejího běžného provozu, činí opatření a rozhodnutí v jejím provozu, která nejsou vyhrazena ústřednímu správnímu orgánu organisace motoristů a vykonává usnesení tohoto orgánu.

(4) Ředitel přijímá a propouští jménem organisace motoristů zaměstnance výcvikové správy.

(5) Ředitele zastupují jím určení vedoucí zaměstnanci ústředního vedení výcvikové správy.

§ 14.

Oblastní ředitel.

(1) Ve správě v oblasti Slovenska zastupuje ředitele oblastní ředitel; oblastního ředitele ustanovuje a odvolává pověřenec dopravy na návrh oblastního orgánu organisace motoristů a po slyšení příslušného orgánu jednotné odborové organisace.

(2) Oblastní ředitel vykonává působnost ředitele podle § 13 odst. 2 a 3 v oblasti Slovenska; řídí se směrnicemi ředitele.

(3) Ustanovení § 13 odst. 4 a 5 platí obdobně.

§ 15.

Výkonné orgány.

(1) Výkonnými orgány výcvikové správy jsou:
a) ústřední vedení v Praze a oblastní vedení v Bratislavě;
b) krajské vedení v sídle každého krajského národního výboru;
c) učiliště v sídle každého krajského národního výboru a mimo to i v místech, kde jsou dány podmínky pro plynulý provoz pro obvod jednoho nebo více okresů; krajské vedení výcvikové správy a učiliště v sídle krajského národního výboru je vedeno zpravidla společně.

(2) V jiných místech nebo závodech provádí podle potřeby nejbližší učiliště výcvik ambulantně.

(3) Výcviková správa může zříditi též zvláštní hospodářské jednotky, obstarávající určité odborné úkoly krajsky, oblastně nebo ústředně.

§ 16.

Zásady organisace učilišť.

(1) Učiliště budou organisována a vedena podle krajů tak, aby samostatně hospodařila podle dílčího krajského plánu a mohla sledovat výsledky hospodaření jednotlivých učilišť v kraji.

(2) Krajská vedení výcvikové správy (jejich vedoucí) rozhodují samostatně v mezích úkolů uložených jim výcvikovým plánem, v mezích organisačních směrnic (§ 18) a pokynů ředitele, jemuž odpovídají.

(3) Pro jednotlivá učiliště (jejich vedoucí) platí přiměřeně ustanovení předcházejících odstavců.

§ 17.

Poměr spolkových organisačních složek k výcvikové správě.

(1) Krajské (okresní, místní a závodní) organisační složky organisace motoristů v místech, kde je zřízeno učiliště,
a) spolupracují při náboru žáků a plánování výcviku podle organisačních směrnic,
b) provádějí externí vyučování theorií na požádání vedoucího učiliště,
c) instruují žáky učilišť o úkolech organisace motoristů,
d) obstarávají jiné úkoly vyplývající z potřeb výcviku, jimiž je ústřední správní orgán organisace motoristů na návrh ředitele výcvikové správy pověří; jednotnost a odborné provádění výcviku nesmí býti dotčeno.

(2) V místech, kde není zřízeno učiliště, obstarávají spolkové organisační složky organisace motoristů mimo úkoly podle odstavce 1 podle potřeby příslušného učiliště ještě administrativní práce spojené s náborem, výcvikem nebo výchovou řidičů. Jsou-li pro to podmínky, mohou tyto organisační složky podle rozhodnutí a za řízení příslušného učiliště prováděti i theoretický výcvik.

§ 18.

Organisační směrnice.

Působnost, vnitřní rozdělení a vzájemný vztah ústředního a oblastního vedení, krajských vedení, jakož i jednotlivých učilišť nebo zvláštních hospodářských jednotek a jejich vztah ke krajským, okresním, po př. místním (závodním) organisačním složkám organisace motoristů určí v mezích ustanovení tohoto organisačního řádu výcviková správa blíže organisačními směrnicemi.

Část IV.

Závěrečná ustanovení.

§ 19.

Státní dozor.

(1) Výcvik řidičů podléhá dozoru krajských národních výborů podle ustanovení zákona o provozu na veřejných silnicích a příslušných prováděcích předpisů.

(2) Výcviková správa podléhá mimo to odbornému dozoru ministerstva dopravy, jemuž přísluší zejména
a) schvalovati výcvikový plán (§ 3 odst. 1) a vydávati pokyny pro jeho sestavení a provádění;
b) schvalovati a vydávati jednotnou učební osnovu (§ 3 odst. 3) a směrnice a pokyny pro odbornou činnost;
c) určovati výši náhrady za výcvik (§ 4 odst. 3);
d) schvalovati výši základního jmění (§ 5), odpisový plán (§ 6 č. 1), zahajovací rozvahu (§ 6 č. 2) a účetní závěrku (§ 6 č. 3);
e) stanoviti výši investičního fondu (§ 10);
f) schvalovati majetkoprávní vypořádání s bývalými koncesionáři pro výcvik řidičů;
g) schvalovati organisační směrnice a místní určení učilišť (§ 18);
h) schvalovati úkoly krajských a ostatních spolkových orgánů organisace motoristů, vyplývající z potřeb výcviku, jimiž je pověří k návrhu ředitele ústřední správní orgán organisace motoristů [§ 17 odst. 1 písm. d)].

(3) Ministerstvo dopravy může některá oprávnění podle odstavce 2 svěřiti ústřednímu správnímu orgánu organisace motoristů.

(1) Spolkové organisační složky organisace motoristů jsou oprávněny předkládati ústřednímu správnímu orgánu organisace motoristů k projednání s ředitelem své podněty a zjištění týkající se provádění výcviku, jeho plánování a náboru v jejich obvodech působnosti.

(5) Hospodaření výcvikové správy podléhá kontrole nejvyššího účetního kontrolního úřadu podle příslušných předpisů.

§ 20.

Účinnost.

Tento organisační řád nabývá účinnosti dnem 1. července 1950.

408.

VYHLÁŠKA
ministerstva techniky

ze dne 8. května 1950

o typu ubytoven průmyslového dělnictva.

Ministerstvo techniky stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím a ministerstvy průmyslu a práce a sociální péče podle § 15 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 vládního nařízení č. 296/1948 Sb., o opatřeních ve stavebnictví v pětiletém plánu, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41 odst. 5 zákona o pětiletém plánu:

§ 1.

(1) Pro stavbu ubytoven průmyslového dělnictva se stanoví typ, který je určen pro 120 osob.

(2) Technický popis a výkresy jsou připojeny v příloze k této vyhlášce. Podrobné stavební výkresy vypracují krajská návrhová střediska Československých stavebních závodů, národního podniku, závodu Stavoprojekt.

§ 2.

(1) Typ se prohlašuje objemově a rozměrově za závazný a musí ho tedy být dbáno při navrhování a provádění nových staveb ubytoven průmyslového dělnictva.

(2) Ministerstvo techniky nebo orgán jím zmocněný může výjimečně povolit odchylku od závaznosti.

(3) Spotřeba stavebnin, konstruktivní prvky a disposice jsou směrné, konstruktivní a disposiční změny lze provést, bude-li dodrženo celkové pojetí typu (objem a rozměry) a nepůjde-li o změnu konstrukcí již typisovaných nebo normalisovaných.

(4) Na stavbu musí být použito typisovaných částí a prefabrikovaných dílců, pokud se vyrábějí.

§ 3.

(1) Pro typ se stanoví tato směrná spotřeba stavebnin:

	Celkem:	na 1 m³ obest. prostoru:
Ocel	t 26	0,00464 t
Litina	t 9,7	0,00173 t
Cement	t 166,7	0,02976 t
Cihly	ks 218300	39 ks
Dřevo stavební	m³ 57	0,01018 m³
Dřevo truhlářské	m³ 31	0,00554 m³

(2) Pro údaje uvedené v odstavci 1 platí:

a) ocel se rozumí se všemi pomocnými a spojovacími součástmi, t. j. ocel konstrukční pro práci zámečnickou a instalatérskou s plechem, ústředním topením a pro prefabrikáty;

b) litina se rozumí pro práci instalatérskou a pro ústřední topení;

c) v cementu je zahrnuta spotřeba pro všechny prefabrikáty (překlady, stropy atd.);

d) cihly jsou normálního tvaru;

e) ve stavebním dřevu je zahrnut též příslušný díl na dřevo pomocné (lešení, bednění atd.), v dřevě truhlářském je započítán příslušný prořez.

(3) Spotřeba stavebnin je stanovena pro stavbu v rovinném terénu, v normálních stavebních i základových poměrech a pro konstrukce patrné z výkresů v příloze.

(4) Při použití jiných stavebnin nebo konstruktivních prvků se spotřeba stavebnin úměrně změní.

§ 4.

Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na stavby, s nimiž bylo již začato podle platného stavebního povolení.

§ 5.

Pokud tato vyhláška neupravuje způsob provádění nebo vybavení stavby, platí

a) ustanovení vyhlášky ministerstva techniky č. 614/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají pokyny a směrnice pro navrhování a provádění pozemních staveb vyjímaje stavby typisované, a

b) ostatní předpisy pro pozemní stavby (zejména předpisy bezpečnostní, požární a o civilní ochraně obyvatelstva).

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti 10. dnem po vyhlášení.

Ministr:
Prof. Dr. Ing. **Šlechta** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 408/1950 Ú. l. I.

Technický popis typu.

Ubytovny jsou určeny pro přechodné ubytování dělníků, jejichž trvalé bydliště je značně vzdáleno od pracoviště.

Budova je dvoupatrová, zčásti podsklepená.

V suterénu je kotelna, sklad uhlí, prádelna, sušárna, sklep pro potřebu ubytovaných, sklep domovníka, místnost pro odkládání kol, dílna pro opravy, sklad a střední chodba, která slouží pro rozvod ústředního topení. Přístup do suterénu k uložení jízdních kol je umožněn po rampě umístěné u vchodu do budovy.

V přízemí je zádveří, z něhož je přístupný byt domovníka, dále isolační pokoj s jedním lůžkem a opatřený umyvadlem, 5 pokojů čtyřlůžkových, chodba ukončená loggií, 5 pokojů dvoulůžkových, čajová kuchyň, umyvárna, záchody (též samostatný pro isolační pokoj), místnost pro potřeby úklidu, schodiště, halahovorna pro návštěvy s telefonní hovornou, sklad a místnost pro odpadky.

V I. patře je 6 pokojů čtyřlůžkových, 9 pokojů dvoulůžkových, čajová kuchyň, umyvárna, záchody, místnost pro potřeby úklidu, společenská místnost pro samosprávu a chodba s loggiemi.

V II. patře je 6 pokojů čtyřlůžkových, 11 pokojů dvoulůžkových, 1 pokoj třílůžkový, čajová kuchyň, umyvárna, záchody, místnost pro potřeby úklidu a chodba s loggiemi

Okna v každé místnosti mají sklopné ventilační zařízení. Dveře mezi umyvárnou a záchody jsou opatřeny samočinným zavíračem.

Stavba je předpokládána jako budova dvoupatrová o třech traktech (hloubka krajních traktů je 420 cm, šířka střední chodby 195 cm); konstruktivní výška ve sklepě 270 cm, v přízemí a patrech 288 cm. Zdivo je cihelné, s obvodovými zdmi 45 cm a středními 30 cm silnými, stropy prefabrikované na modul 60 i 30 cm, nadokenní i dveřní překlady prefabrikované, střecha sedlová o sklonu 33°. Základní zdivo je nutno provést z kamene. Konstrukce krovu spočívá na středních zdech šikmými sloupky a vzpěrami, jež podporují hřebenovou a střední vaznici. Vytápění je ústřední, parou, s vlastní kotelnou, po případě s možností připojení na parovod. Byt domovníka s isolačním pokojem pro nemocné je připojen na samostatné vedení ústředního topení.

Při vypracování podrobných stavebních výkresů nutno pamatovat na potřebná opatření pro civilní ochranu obyvatelstva.

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

Přílohy k vyhlášce o typu ubytoven.
Suterén.

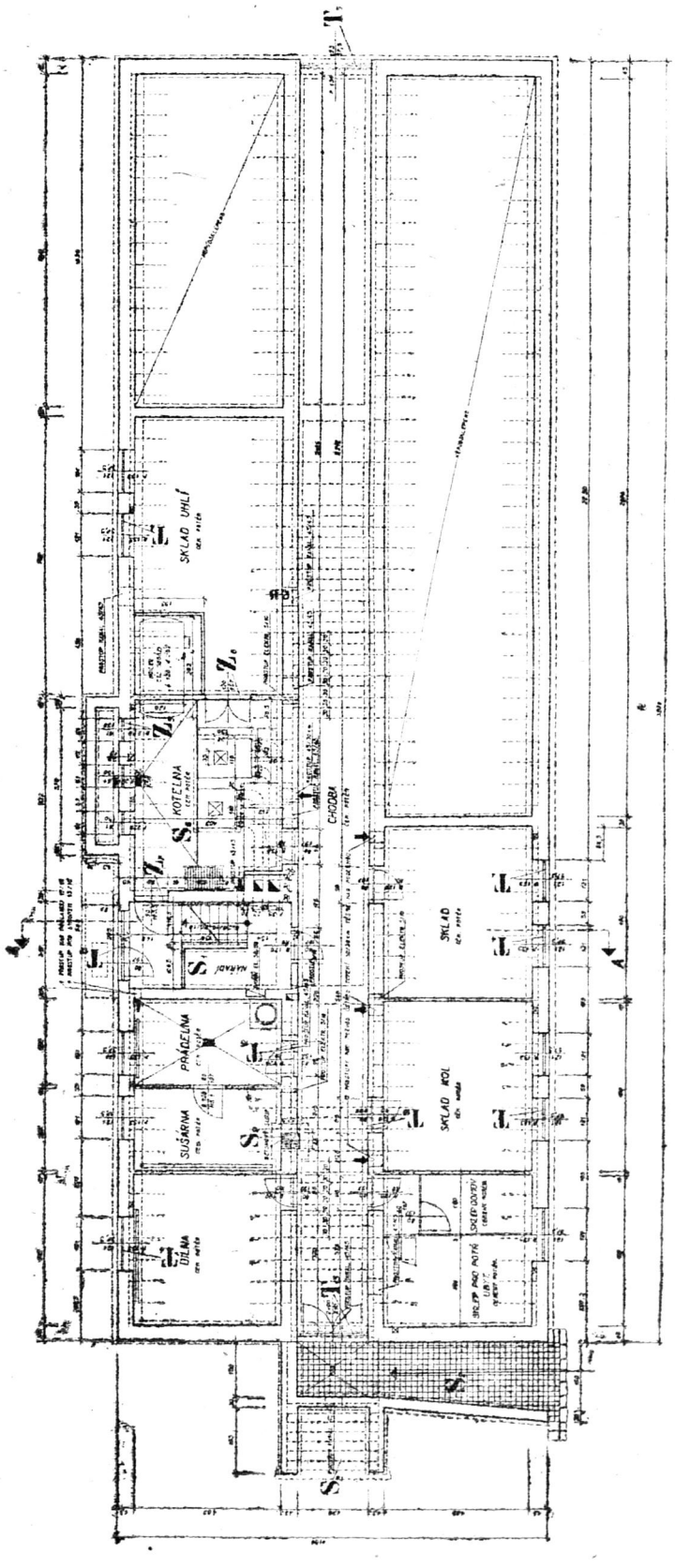

Přízemí.

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

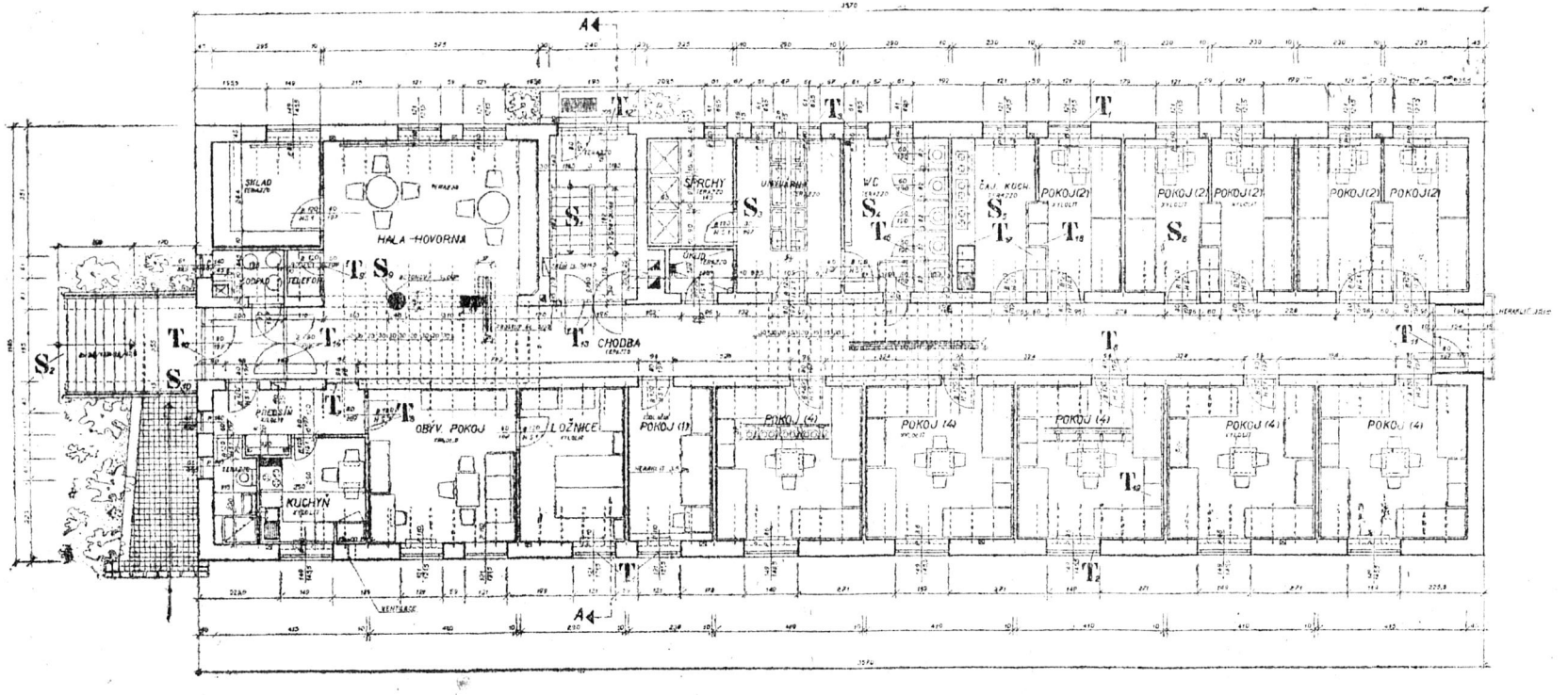

T_1 - TR 312.5
T_2 - TR 312.1
T_3 - TR 212.7
T_7 - TR 582.1
T_8 - TR 621.1 : 183.1
T_9 - TR 641.2 : 183.1
T_{10} - TR 619.1
T_{11} - TR 571.1
T_{12} - TR 571.2
T_{13} - TR 617.1
T_{14} - TR 618.1
T_{16} - TR 621.2 : 188.1
T_{17} - TR
T_{18} - TR
T_{19} - TR

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

I. patro.

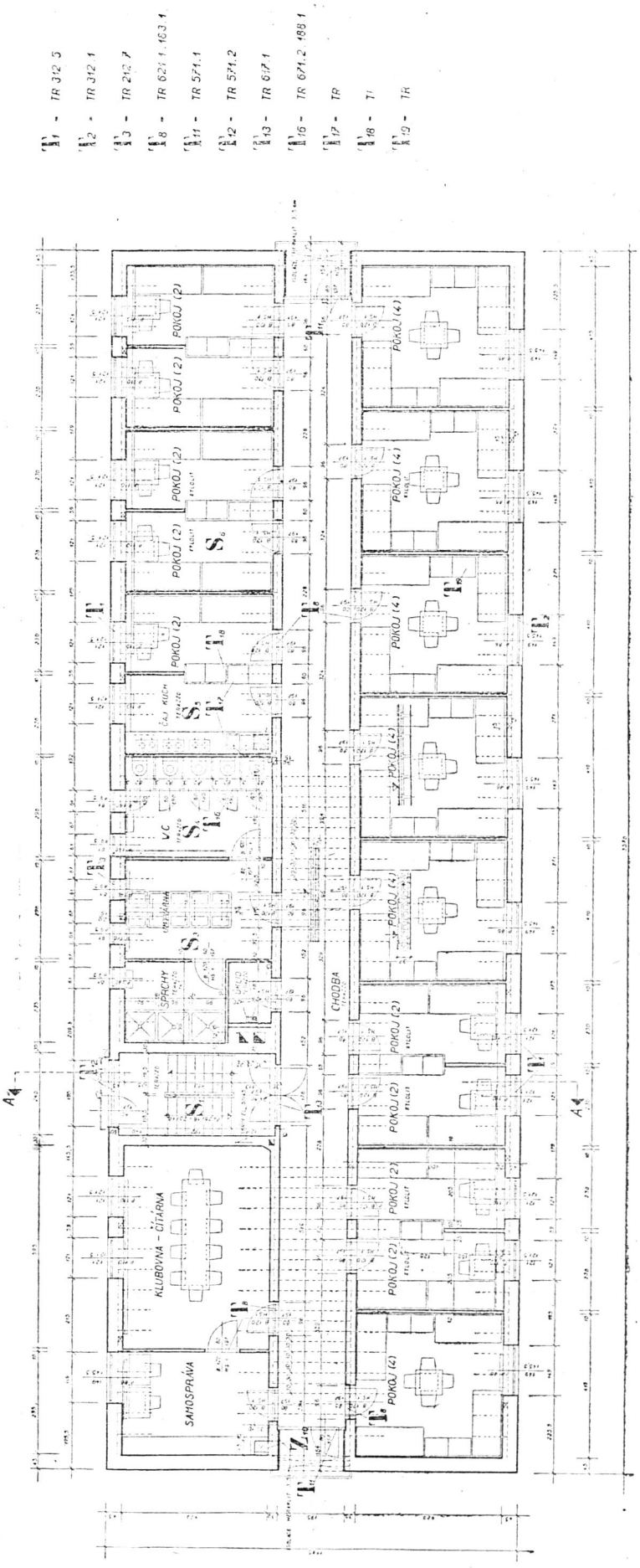

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

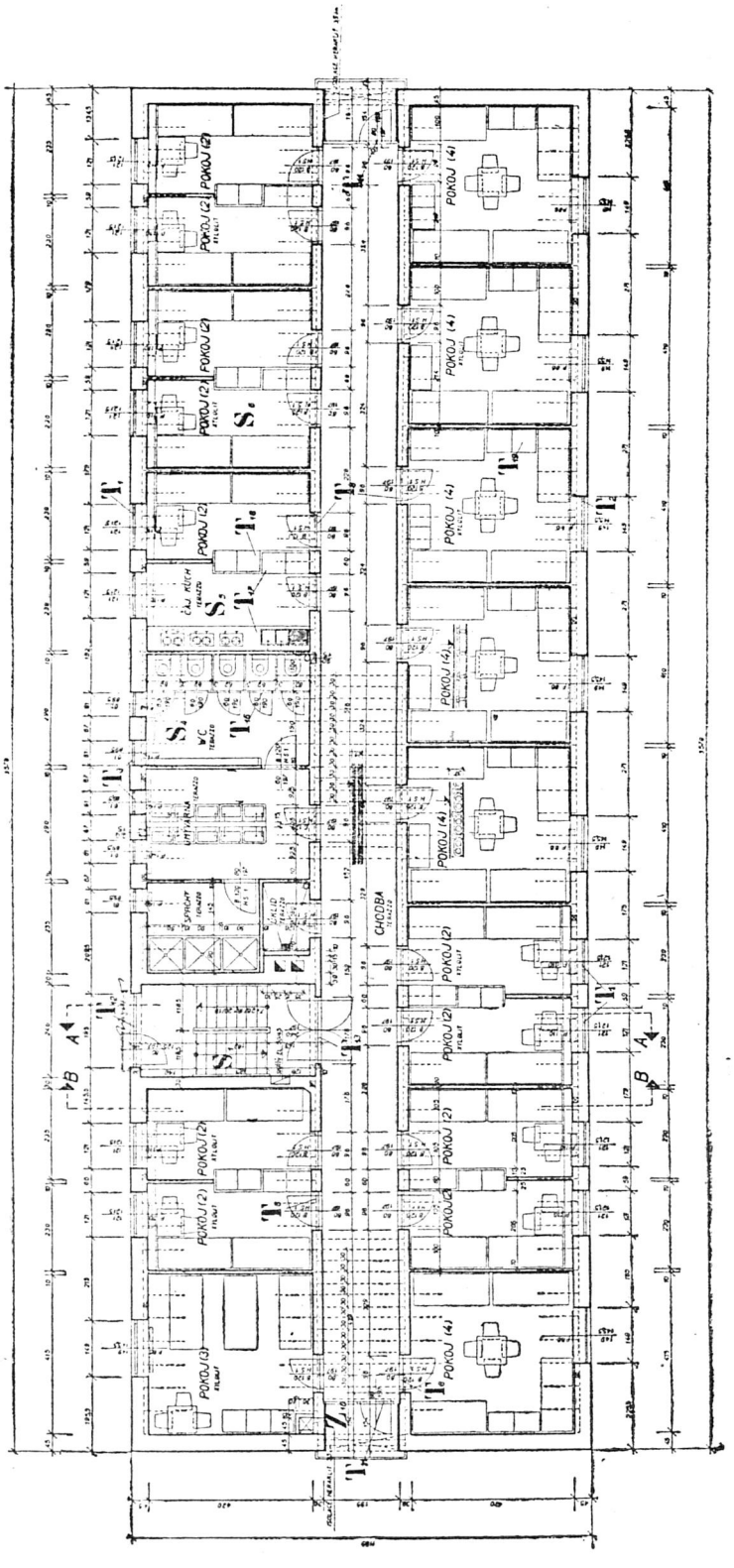

II. patro.

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

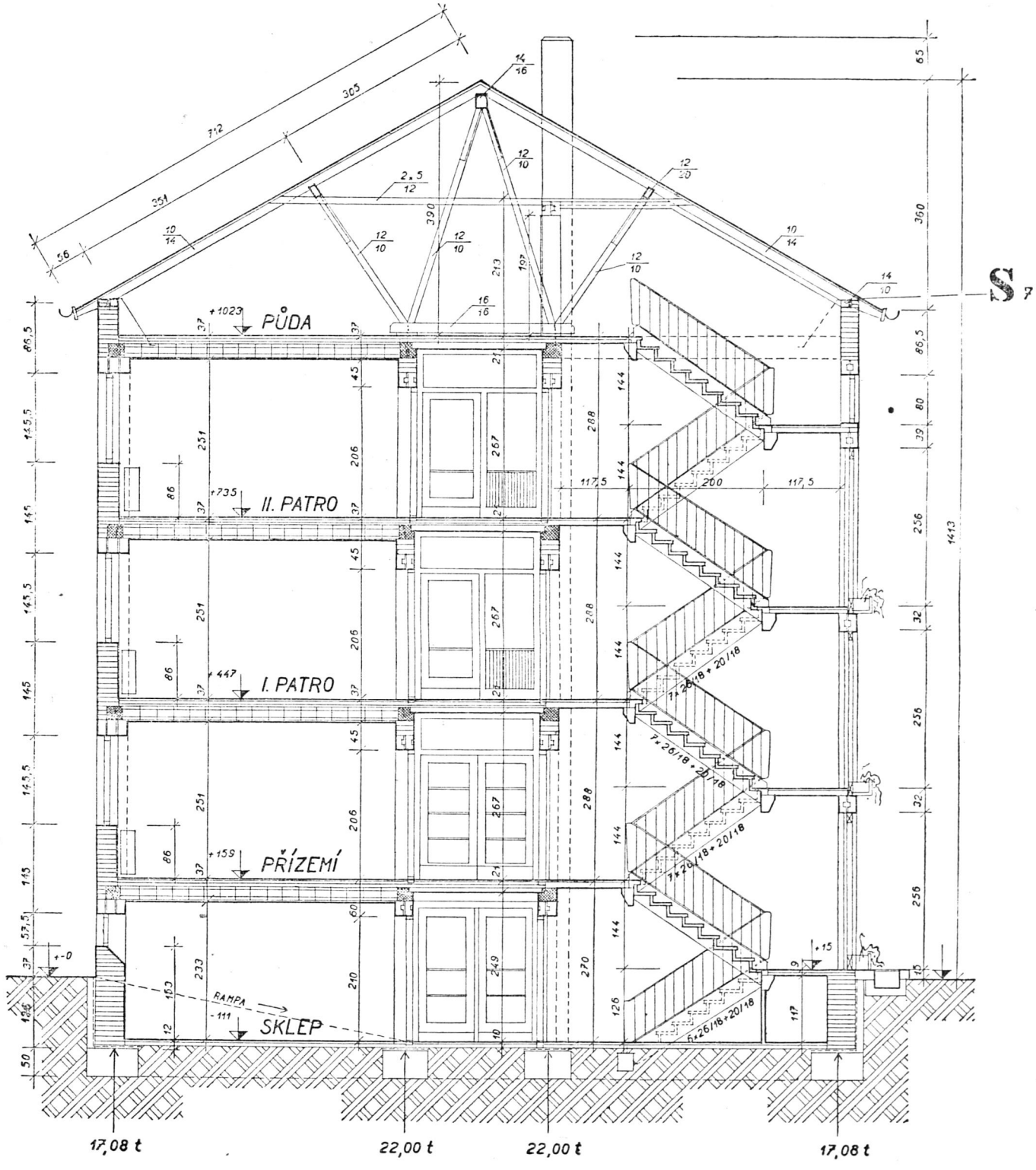

ŘEZ A-A

Typ ubytoven pro průmyslové dělnictvo.

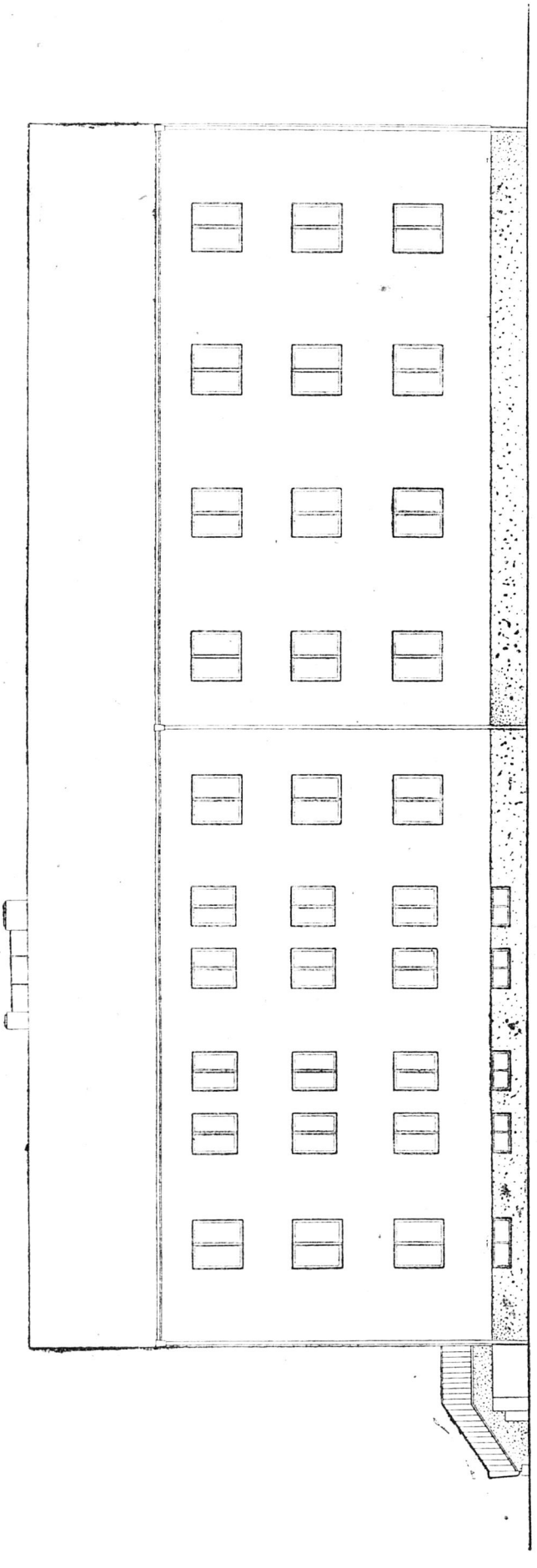

Pohled.

409.

VYHLÁŠKA
ministerstva techniky

ze dne 8. května 1950

o typech přízemních ošetřovacích jednotek.

Ministerstvo techniky stanoví v dohodě se státním úřadem plánovacím a ministerstvem zdravotnictví podle § 15 odst. 1 písm. a) a b) a odst. 2 vládního nařízení č. 296/1948 Sb., o opatřeních ve stavebnictví v pětiletém plánu, a se souhlasem předsedy vlády podle § 41 odst. 5 zákona o pětiletém plánu:

§ 1.

(1) Pro stavbu přízemních ošetřovacích jednotek se stanoví tyto typy:

a) universální s 25 lůžky,

b) porodní s 19 lůžky a 3 boxy pro kojence,

c) dětsko-kojenecké s 28 lůžky a s třemi lůžky pro matky.

(2) Technický popis typů a výkresy jsou připojeny v příloze k této vyhlášce. Podrobné stavební výkresy vypracují krajská návrhová střediska Československých stavebních závodů, národního podniku, závodu Stavoprojekt.

§ 2.

(1) Typy se prohlašují objemově a rozměrově za závazné a musí jich tedy být dbáno při navrhování a provádění nových přízemních ošetřovacích jednotek.

(2) Ministerstvo techniky v dohodě s ministerstvem zdravotnictví nebo orgán jimi zmocněný může výjimečně povolit odchylku od závaznosti.

(3) Spotřeba stavebnin, konstruktivní prvky a disposice jsou směrné; konstruktivní a disposiční změny lze provést, bude-li dodrženo celkové pojetí typu (objem a rozměr) a nepůjde-li o změnu konstrukcí již typisovaných nebo normalisovaných.

(4) Na stavbu musí být použito typisovaných částí a prefabrikovaných stavebních dílců, pokud se vyrábějí.

§ 3.

(1) Pro jednotlivé typy platí tato nejvyšší spotřeba stavebnin:

		celkem:		na 1 m² zast. plochy:
ošetřovací jednotka universální:				
ocel	t	7,02	kg	12,50
litina	t	2,32	kg	4,14
cement	t	57,80	kg	103,50
cihly	ks	28 100		50
dřevo: stavební	m³	19,20		0,035
truhlářské	m³	8,60		0,015
ošetřovací jednotka porodní:				
ocel	t	7,20	kg	12,90
litina	t	2,40	kg	4,30
cement	t	55,80	kg	99,50
cihly	ks	30.000		55
dřevo: stavební	m³	20,70		0,037
truhlářské	m³	8,40		0,015
ošetřovací jednotka dětsko-kojenecká:				
ocel	t	7,07	kg	12,65
litina	t	2,38	kg	4,25
cement	t	58,60	kg	104,50
cihly	ks	27 800		50
dřevo: stavební	m³	18,00		0,033
truhlářské	m³	9,90		0,018

(2) Pro údaje uvedené v odstavci 1 platí:

a) ocel se rozumí se všemi pomocnými a spojovacími součástmi, t. j. ocel konstrukční pro práci zámečnickou a instalatérskou s plechem, ústředním topením a prefabrikáty;

b) litina se rozumí pro práci instalatérskou a ústřední topení;

c) v cementu je zahrnuta též spotřeba cementu pro všechny prefabrikáty (překlady, stropy atd.);

d) základy se provedou zpravidla z kamene místo z betonu a zdivo z cihel místo z tvárnic; tím se spotřeba cementu úměrně zmenší a spotřeba cihel zvětší;

e) cihly jsou normálního tvaru;

f) ve stavebním dřevu je započten též příslušný díl dřeva pomocného (lešení, bednění atd.).

(3) Spotřeba stavebnin je stanovena pro stavbu v rovinném terénu a v normálních stavebních i základových poměrech.

(4) Při použití typů ve výškově členěném terénu nebo při použití jiných stavebnin, kterých je menší nedostatek, se stanovená spotřeba úměrně změní.

§ 4.

Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na stavby, s nimiž bylo již začato podle platného stavebního povolení.

§ 5.

Pokud tato vyhláška neupravuje způsob provádění nebo vybavení stavby, platí

a) ustanovení vyhlášky ministerstva techniky č. 614/1949 Ú. l. I, kterou se vydávají pokyny a směrnice pro navrhování a provádění pozemních staveb vyjímaje stavby typisované, a

b) ostatní předpisy pro pozemní stavby (zejména předpisy bezpečnostní, požární a o civilní ochraně obyvatelstva).

§ 6.

Tato vyhláška nabývá účinnosti 10. dnem po vyhlášení.

Ministr:
Prof. Dr. Ing. **Šlechta** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 409/1950 Ú. l. I.

Technický popis typů ošetřovacích jednotek.

Všeobecně:

Přízemní provisorní pavilon tvoří organisačně i provozně samostatný uzavíratelný celek pro normální hospitalisaci 25 pacientů, který je schopen pracovně zastat jeden staniční lékař a jedna staniční ošetřovatelka.

Pro podstatnou shodnost v základních úkolech a provozu v ošetřovacích jednotkách je dán standardní typ ošetřovacích jednotek universálních pro oboje pohlaví a pro tyto primariáty: chirurgického ošetření a nemocí interních, nervových, pohybového ústrojí, ženského ústrojí pohlavního, očí, uší, nosu a krku.

Ošetřovací jednotky porodnické a dětsko-kojenecké, odlišné svým charakterem provozu, jsou řešeny v potřebných dílčích obměnách.

Jednotlivě:

A. Typ universální ošetřovací jednotky je tvořen třemi základními skupinami místností:

I. Skupina lůžková (25 lůžek).

II. Skupina místností léčebných, kterou tvoří místnosti pro běžné vyšetřování a ošetřování pacientů. Jsou to: administrativní pokoj (ošetřovatelek), přípravna, vyšetřovna a lázeň očistná pro imobilní pacienty (přísadová, therapeutická).

III. Skupina místností sanitárních je tvořena očistnou lázní, čistící místností, záchody mužů a žen, návštěv a personálu a místností pro uskladnění nářadí uklizeček.

Čajová kuchyně je v těžišti půdorysu a přiléhá k denní místnosti.

B. Typ porodní ošetřovací jednotky obsahuje tři lůžkové skupiny, vždy s jedním pokojem čtyřlůžkovým, jedním pokojem dvoulůžkovým a boxem pro kojence spolu s místností pro jejich koupání a přebalování.

C. **Typ dětsko-kojenecké ošetřovací jednotky** obsahuje oddělení dětské o 12 lůžkách, oddělení kojenecké o 16 lůžkách a oddělení s třemi lůžky pro matky.

Kojenecké oddělení má tři pokoje po 3 lůžkách, jeden pokoj s 6 lůžky a jeden pokoj s 1 lůžkem.

Každý kojenecký pokoj má samostatnou předsíň, sloužící ke koupání a přebalování kojenců. Chodba kojeneckého oddělení je uzavřena proti dětskému oddělení zasklenou stěnou.

Typový pavilon je zamýšlen jako provisorium pro rozšíření lůžkové kapacity dosavadních ústavů za předpokladu, že toto lůžkové oddělení bude připojeno na společné zařízení pro topení a zásobování vodou i odvodnění a že bude používat společného komplementu vyšetřovacího nebo že tento komplement bude jako samostatná jednotka přistaven k lůžkovému pavilonu.

Konstrukce:

Zastavěná plocha . . . . . 539,20 m²,

obestavěný prostor . . . . . 2360,— m³.

Zdivo je cihelné, v případě nutnosti z tvárnic. Základy je nutno provést z kamenného zdiva.

Strop je montovaný z železobetonových nosníků „SH" v délkách 570, 270, 510 cm, po případě „SI" (vstup) a stropních desek „KD 115" na osovou vzdálenost 120 cm; po případě tvárnic „SIV" (vstup).

Alternativně je předpokládán strop z dřevěných stropnic profilu I z fošen. Dřevěné stropnice jsou překryty heraklitovými deskami 4 cm silnými, spočívajícími na fošnových podkladech, kladených napříč stropnic. Na stropu je thermobetonová (po případě pěnobetonová) 12 cm silná vrstva se spádem 3% do tří odpadů uvnitř budovy. Střecha je rovná a má vodotěsnou lepenkovou isolaci. Rovný podhled stropu tvoří podbíjení 13 mm silnými prkny přibitými na dřevěných fošnových roštech mezi železobetonovými trámy a rákosová omítka. Příčky jsou provedeny z normálních cihel. Vstup je proveden z konstruktivních dílců prefabrikovaných (sloupy, překlady, strop).

Vzhledem k dnešní materiálové situaci se doporučuje přednostně užít sbíjených stropních vazníků s příslušnou tepelnou isolací a krytinou z vlnitého eternitu. Střecha se provede sedlová či valbová.

Okna jsou zdvojena se sdruženými křídly.

Dveře se provedou podle normy s odchylkami nutnými pro nemocniční provoz.

Zárubně jsou ocelové (pro zdivo 10 cm silné), po případě mohou být provedeny hoblované zárubně stejné dimense.

Šamotové obklady, podlahy a nátěry stěn jsou provedeny obvyklým způsobem pro nemocnice, avšak v nejúspornějším rozsahu.

Pavilon je vytápěn ústředním topením s teplou vodou.

Pavilony jsou provedeny pro všechna tři oddělení stejně a jsou stejně veliké a stavebně shodné, liší se pouze ve vnitřním uspořádání.

Přílohy k vyhlášce o typech přízemních ošetřovacích jednotek.

Přízemí.

Typ universální ošetřovací jednotky.

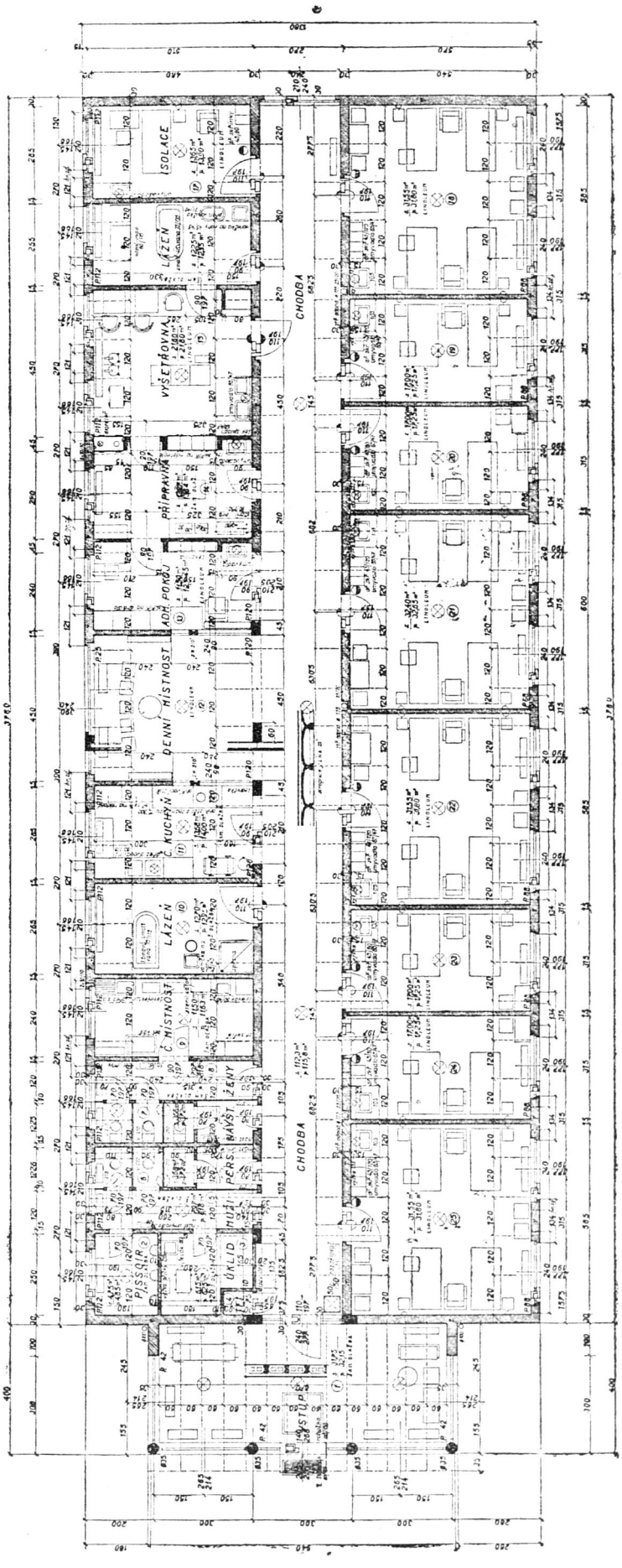

Typ porodní ošetřovací jednotky.

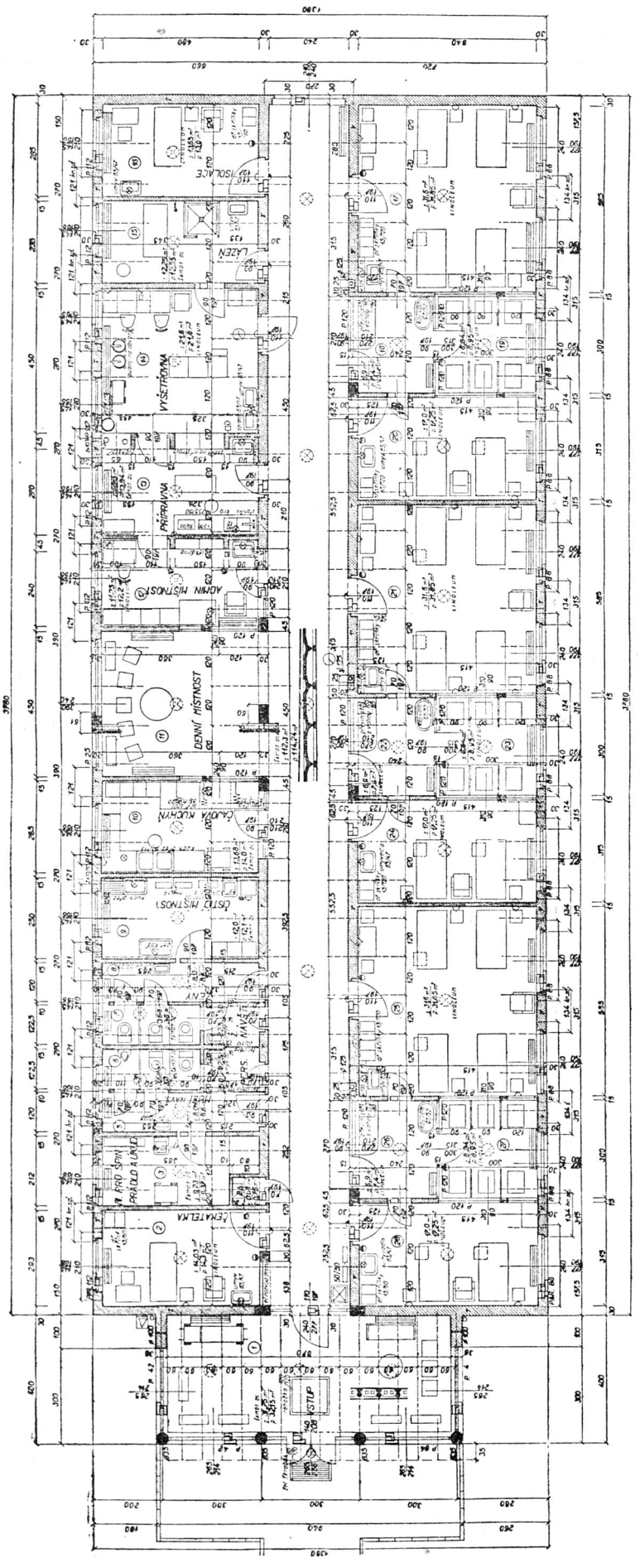

Přízemí.

Typ dětsko-kojenecké ošetřovací jednotky.

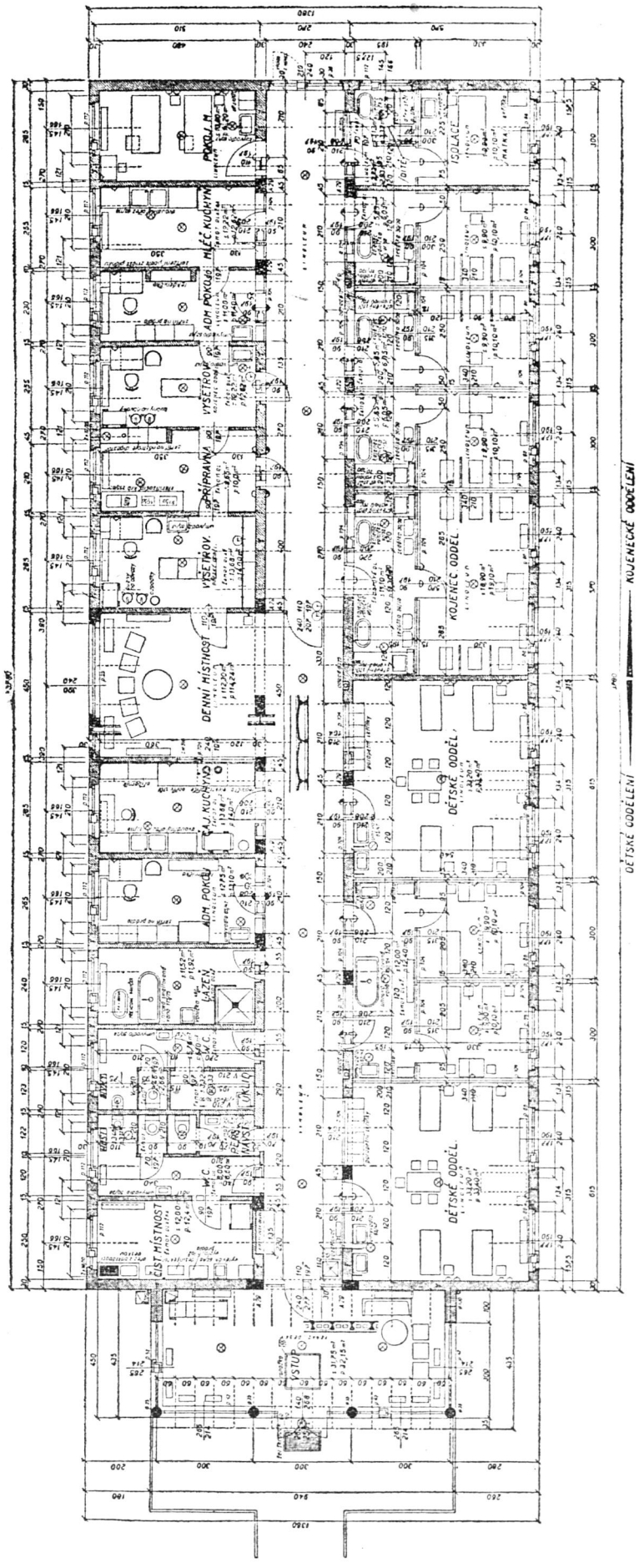

Přízemí.

Typ přízemní ošetřovací jednotky.

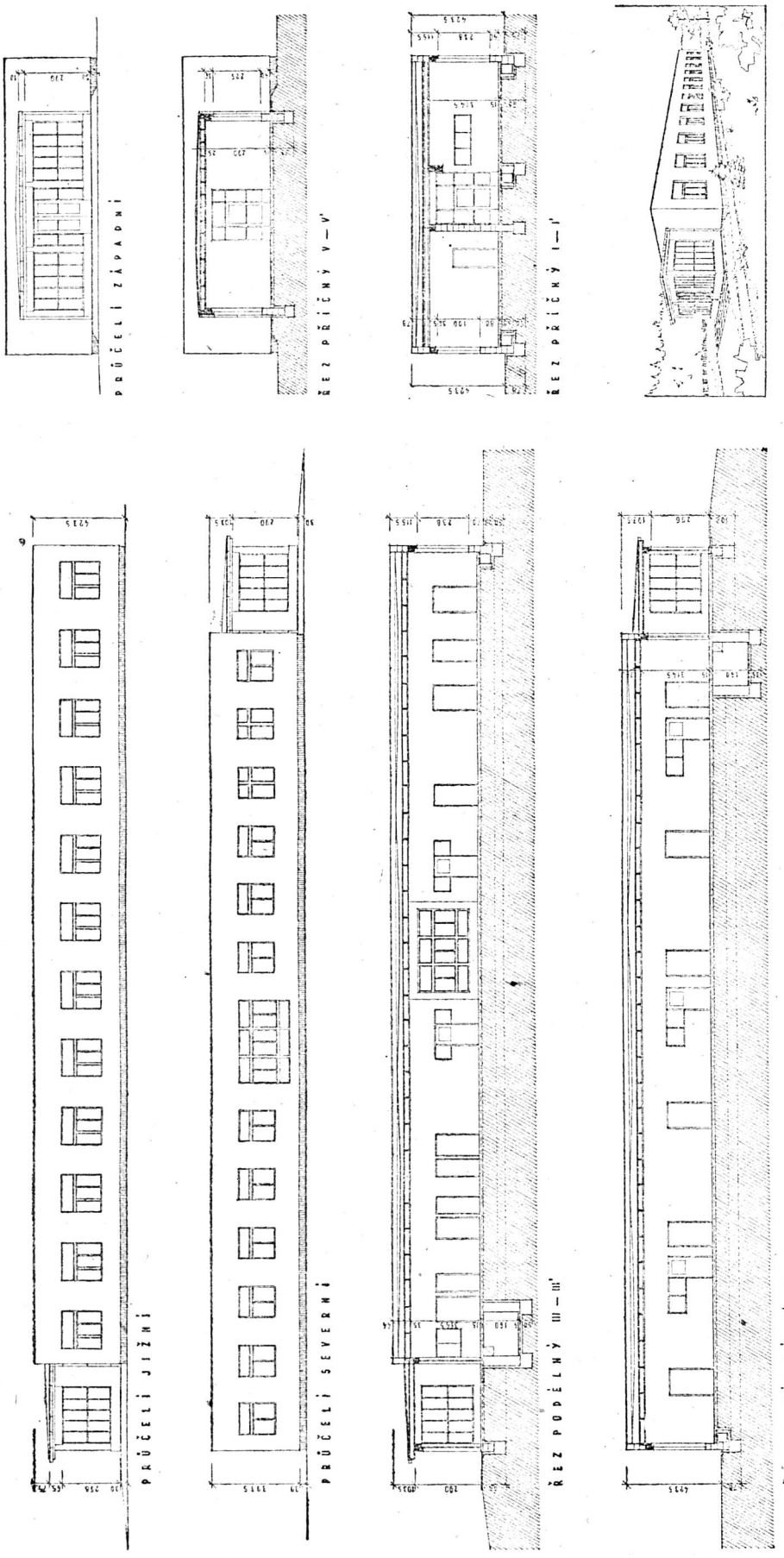

410.

VYHLÁŠKA
ministerstva práce a sociální péče

ze dne 24. června 1950

o poskytování příspěvků zaměstnavatelů podpůrným zařízením (spolkům, fondům) ve prospěch zaměstnanců.

Ministerstvo práce a sociální péče stanoví podle § 10 odst. 1 a § 1 zákona č. 244/1948 Sb., o státní mzdové politice, v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a jednotnou odborovou organisací:

Směrnice pro poskytování dobrovolných příspěvků.

§ 1.

Zaměstnavatelé smějí poskytnouti podpůrným fondům, sloužícím ke zvýšení hospodářské, sociální nebo kulturní úrovně jejich zaměstnanců, dobrovolné peněžní příspěvky pouze z hospodářských výsledků let 1946 a 1947 (v případech, kde hospodářský rok se nekryje s rokem kalendářním, z výsledků hospodářských let 1946/47 a 1947/48) nejvýše částkou, nepřesahující v jednotlivých letech 15% dani podrobeného příjmu (výtěžku) z podniku, pokud tyto příspěvky byly pojaty do bilance za příslušný hospodářský rok a jejich poskytnutím nevzniká bilanční ztráta.

§ 2.

Dobrovolný příspěvek lze poskytnouti jen podpůrnému fondu,

a) který je samostatnou právnickou osobou,
b) který povinně sdružuje všechny zaměstnance podniku,
c) jehož stanovy neobsahují ustanovení o vylučování členů,
d) který zaručuje právní nárok na poskytnutí dávek a
e) který podléhá dozoru ministerstva práce a sociální péče.

§ 3.

Byl-li podnik začleněn podle příslušných předpisů zcela nebo zčásti do jiného podniku, nebo byl-li z jednoho nebo více podniků, po případě z částí jejich majetkových podstat utvořen nový podnik, lze poskytnouti dobrovolný příspěvek za podmínek § 1 jen do částky, nepřevyšující 15% dani podrobeného příjmu (výtěžku) zrušeného podniku nebo jeho části, začleněné do nového podniku a za předpokladu, že podpůrné zařízení, sloužící zaměstnancům zrušeného podniku, resp. zrušené části podniku, se sloučilo v podpůrný fond nového podniku, který vyhovuje podmínkám § 2.

§ 4.

Zákaz poskytování jiných příspěvků.

(1) Zaměstnavatelům se zakazuje poskytovati podpůrným zařízením jiné, zejména pravidelné příspěvky.

(2) Tento zákaz se nevztahuje na příspěvky, které zaměstnavatelé jsou povinni poskytovati nadlepšovacím pensijním zařízením, zřízeným podle předpisů o veřejnoprávním sociálním pojištění, zejména podle zákona č. 98/1948 Sb., o soustředění pensijního pojištění soukromých zaměstnanců ve vyšších službách a o některých dalších opatřeních v oboru veřejnoprávního sociálního pojištění, u nichž jsou nároky na dávky upraveny stanovami a jejichž úhrada je zabezpečena podle zásad pojistně-matematických.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Za ministra:
Kijonka v. r.

411.

VYHLÁŠKA
ministerstva práce a sociální péče

ze dne 7. června 1950

o úpravě nájemného z bytů a jiných místností dokončených po 5. květnu 1945.

Ministerstvo práce a sociální péče stanoví podle § 2 odst. 2, § 5 odst. 1 a § 7 vládního nařízení č. 235/1949 Sb., o plánování a jiné tvorbě cen:

§ 1.

Věcná působnost.

(1) Tato vyhláška se vztahuje na byty a na místnosti určené k jiným účelům než k bydlení (dále jen „nájemní předměty"), jejichž stavba byla dokončena po 5. květnu 1945.

(2) Stavbou se rozumějí všechny druhy staveb (novostavby, přístavby, nástavby, přestavby a úpravy), pokud jimi vznikly nové nájemní předměty, jakož i stavební obnova.

§ 2.

Základní ustanovení.

Nájemné lze požadovat a platit toliko ve výši určené podle této vyhlášky.

§ 3.

Nájemné z bytu.

(1) Roční nájemné z bytů se určí násobkem užitkové plochy bytu (§ 4) a sazby za 1 m² této plochy (§ 5) (dále jen „nájemní sazba").

(2) V nájemném nejsou zahrnuty obecní dávky a poplatky, úplata za vytápění bytu ústředním (dálkovým) topením a za dodávku teplé vody, odměna domovníka za domovnické práce ani odměna za kominické práce.

§ 4.

(1) Do užitkové plochy bytu se čítá

1. plnou výměrou podlahová plocha obytných místností (včetně arkýřů), jako obývacího pokoje, ložnice, pracovny a pod., jakož i podlahová plocha předsíně nebo pokojíku pro pracovnici v domácnosti, přesahuje-li 10 m²,

2. polovinou výměry podlahová plocha vedlejších místností, jako předsíně, koupelny, komory (šatny) a pod., jakož i podlahová plocha kuchyně nebo pokojíku pro pracovnici v domácnosti, není-li větší než 10 m²;

3. čtvrtinou výměry podlahová plocha vedlejších místností, jako předsíně, koupelny, komory (šatny) a pod., jsou-li osvětleny jen nepřímo, jakož i podlahová plocha otevřených balkonů.

(2) Do užitkové plochy bytu se nečítá podlahová plocha špíže a záchodu.

§ 5.

(1) Nájemní sazbu stanoví okresní národní výbor v obcích

1. do 5.000 obyvatelů částkou 50 Kčs až 70 Kčs podle velikosti obce;

2. od 5.000 do 100.000 obyvatelů částkou 70 Kčs až 90 Kčs podle velikosti obce;

3. nad 100.000 obyvatelů částkou 90 Kčs až 100 Kčs podle velikosti obce a podle vzdálenosti domu od středu obce.

(2) V hlavním městě Praze vykonává působnost podle odstavce 1 ústřední národní výbor (§ 3 vládního nařízení č. 81/1949 Sb., o rozdělení výkonu působnosti pražských orgánů veřejné správy).

(3) Nájemní sazby vyhlásí příslušný okresní národní výbor způsobem v místě obvyklým.

§ 6.

Nájemné z místností určených k jiným účelům než k bydlení.

(1) Nájemné z místností určených k jiným účelům než k bydlení se určí částkou rovnající se nejvyššímu přípustnému nájemnému z místností téhož druhu a stejné velikosti, jakosti a polohy v obci, pronajatých v českých zemích po prvé po 20. červnu 1939, na Slovensku po 1. březnu 1940.

(2) Takto určené nájemné nesmí být nižší, než kdyby se určilo podle §§ 3 až 5.

§ 7.

Určení nájemného.

(1) Pronajimatel oznámí nájemníku výpočet nájemného (§§ 3 až 6), a to u nájemních předmětů, jejichž stavba byla dokončena před počátkem účinnosti této vyhlášky a u nichž nájemné nebylo určeno okresním národním výborem podle všeobecných opatření v té době platných, do 30 dnů ode dne počátku účinnosti vyhlášky, u jiných nájemních předmětů do 15 dnů po dokončení stavby.

(2) Má-li nájemník za to, že výpočet nájemného (§§ 3 až 6) není ve shodě s vyhláškou, může do 8 dnů požádat okresní národní výbor (v Praze obvodní národní výbor) o jeho přezkoušení.

§ 8.

Nájemní hodnota.

Nájemní hodnota pro účely státní podpory bytové výstavby a obnovy se určí stejným způsobem jako nájemné.

§ 9.

Povolení odchylek.

Ministerstvo práce a sociální péče, na Slovensku zásadně prostřednictvím pověřenectva práce a sociální péče, může v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele povolit odchylky od předcházejících ustanovení, je-li to nutné k odstranění zvláštních tvrdostí.

§ 10.

Trestní ustanovení.

Přestupky této vyhlášky trestají okresní národní výbory podle § 11 vládního nařízení č. 235/1949 Sb.

§ 11.

Zrušovací ustanovení.

Platnost všeobecných opatření upravujících věci, na něž se vztahuje tato vyhláška, se zrušuje. Nájemné určené okresním národním výborem podle těchto opatření se však považuje za určené podle této vyhlášky.

§ 12.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:
Erban.

412.

VYHLÁŠKA ministerstva výživy

ze dne 27. června 1950

o výkupu a rozdělování zvěřiny.

Ministerstvo výživy vyhlašuje v dohodě s ministerstvem zemědělství a ministerstvem vnitřního obchodu podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky č. 118/1945 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství, ve znění zákona č. 274/1948 Sb., a podle § 3 odst. 2 a 4 zákona č. 278/1948 Sb., o Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky:

§ 1.

(1) Myslivečtí hospodáři jsou povinni dodati Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky (dále jen „Ústředí") pro veřejné zásobování to množství zvěřiny (spárkaté, zajíců, bažantů a koroptví), na jehož dodávku uzavřou u příslušného okresního národního výboru s Ústředím smlouvu o výkupu a dodávce zvěřiny (vl. nař. č. 7/1949 Sb.); nedojde-li k uzavření smlouvy ve lhůtě stanovené směrnicemi (odst. 4), jsou povinni dodati to množství zvěřiny, které jim okresní národní výbor určí jako dodávkovou povinnost.

(2) Vzor smlouvy podle odst. 1 je otištěn v příloze k této vyhlášce. Po jednom stejnopise smlouvy obdrží myslivecký hospodář, hospodářské družstvo a příslušný místní národní výbor; další stejnopis smlouvy zůstane u okresního národního výboru.

(3) Určí-li okresní národní výbor dodávkovou povinnost, uvědomí o tom písemně mysliveckého hospodáře, hospodářské družstvo a příslušný místní národní výbor.

(4) Dodávková množství, která budou tvořiti podklad pro uzavření smluv (smluvní dodávkový úkol), po případě pro určení dodávkové povinnosti (předepsaný dodávkový úkol), budou rozepsána podle směrnic, které vydá ministerstvo výživy v dohodě s ministerstvem zemědělství.

(5) Ustanovení odst. 1—4 se vztahují pouze na honitby plánované krajsky. Pro rozpis dodávkových úkolů zvěřiny a pro uzavírání dodávkových smluv z honiteb ústředně plánovaných vydá ministerstvo výživy v dohodě s ministerstvem zemědělství a, pokud jde o honitby spravované vojenskou správou, v dohodě s ministerstvem národní obrany zvláštní pokyny.

§ 2.

(1) Myslivečtí hospodáři jsou povinni dodávati Ústředí zvěřinu z jednotlivých honů, po případě u zvěře spárkaté z jednotlivých odstřelů tak, aby plnění jejich dodávkových úkolů bylo postupné a rovnoměrné a aby do konce běžného roku byly jejich dodávkové úkoly v celém rozsahu splněny.

(2) K dodávce připravená zvěřina musí býti dodána ihned po lovu, nejpozději však u zvěře spárkaté a zajíců do 3 dnů, u bažantů a koroptví do 24 hodin po složení zvěře; v letním období musí myslivecký hospodář dodati spárkatou zvěř ihned po odstřelu, nejpozději však do 24 hodin.

§ 3.

Odchyt zvěře spárkaté a drobné, provedený podle plánu, se započítává na plnění dodávkového úkolu zvěřiny.

§ 4.

(1) Ústředí provádí výkup zvěřiny buď prostřednictvím hospodářských družstev jakožto vykupovačů (dále jen „vykupovači"), nebo samo vlastními orgány.

(2) Myslivečtí hospodáři jsou povinni ohlásiti okresnímu národnímu výboru, okresnímu mysliveckému spolku, místnímu národnímu výboru, jakož i příslušnému vykupovači nejméně 5 dnů předem den a místo každého hromadného honu na zajíce, bažanty a koroptve. V honitbách, spravovaných vojenskou správou, ohlásí včas myslivečtí hospodáři pouze příslušnému vykupovači dobu a místo odevzdání úlovku.

§ 5.

Ústředí vede prostřednictvím vykupovačů stálý přehled všech výkupů zvěřiny a sděluje příslušnému okresnímu národnímu výboru množství zvěřiny v okrese vykoupené.

§ 6.

(1) Myslivecký hospodář může zvěřinu, která mu zbude po splnění dodávkového úkolu, jakož i zvěřinu nepodléhající dodávce, použíti pro vlastní potřebu nebo volně zciziti přímo spotřebitelům, především zemědělcům, dělníkům, střelcům, honcům a pod. (nikoliv překupníkovi), nesmí ji však prodávati po živnostensku.

(2) Nepoužije-li myslivecký hospodář zbylé nebo dodávce nepodléhající zvěřiny způsobem uvedeným v odstavci 1, musí ji nabídnouti a dodati příslušnému vykupovači.

§ 7.

Veškerou dovezenou zvěřinu vykupuje od dovozce výhradně Ústředí.

§ 8.

Přemisťování veškeré zvěřiny ze Slovenska do českých zemí provádí výhradně Ústředí s výjimkou zvěřiny, kterou přepravuje spotřebitel pro svou vlastní potřebu.

§ 9.

(1) Ústředí provádí v součinnosti s Ústřední radou odborů — ústředním oddělením pro zásobování pracujících a s ostatními zúčastněnými složkami rozdělování zvěřiny (prodeje a přesuny) tak, aby byli přednostně zásobováni pracující a socialistický pohostinský sektor.

(2) Ústředí vede prostřednictvím vykupovačů stálý přehled všech prodejů a přesunů zvěřiny a sděluje příslušnému okresnímu národnímu výboru množství zvěřiny v okrese prodané, případně přesunuté do obvodu jiného okresu.

(3) Zpeněžení zvěřiny provede Ústředí buď samo vlastními orgány, nebo pomocí distribučních jednotek socialistického sektoru.

§ 10.

Zvěřina, výrobky ze zvěřiny a pokrmy připravené ze zvěřiny se vydávají bez odběrních dokladů.

§ 11.

(1) Místní, okresní a krajské národní výbory, jakož i komise pro zemědělskou výrobu a výkup pečují ve svém oboru působnosti o to, aby ustanovení této vyhlášky a jejích prováděcích předpisů byla správně prováděna a dodávkové úkoly zvěřiny řádně a rovnoměrně (§ 2 odst. 1) plněny.

(2) Pokud jednotliví myslivečtí hospodáři nemají své dodávkové úkoly zcela splněny, vysílají místní národní výbory za účelem kontroly náležitého plnění (§ 2 odst. 1) jednoho svého člena k hromadným honům na zajíce, bažanty a koroptve, s výjimkou representačních (diplomatických) honů, konaných v honitbách státních a v representačních honitbách národních podniků Československé státní statky a Československé státní lesy, a s výjimkou honiteb spravovaných vojenskou správou.

§ 12.

Ministerstvo výživy může, případně podle povahy věci po dohodě s ministerstvy zemědělství nebo vnitřního obchodu, povoliti nebo stanoviti výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 13.

Ústředí vydá se souhlasem ministerstev výživy, zemědělství a vnitřního obchodu směrnice k provedení této vyhlášky.

§ 14.

Přestupky ustanovení této vyhlášky a jejích prováděcích předpisů se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb. ve znění zákona č. 274/1948 Sb.

§ 15.

Do doby, než bude dodávka zvěřiny plněna podle této vyhlášky, se postupuje v roce 1950 prozatím podle ustanovení vyhlášky ministerstva výživy č. 632/1949 Ú. l. I, o výkupu a rozdělování zvěřiny.

§ 16.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí pouze v českých zemích.

Ministryně:

Ing. **Jankovcová** v. r.

Příloha.

Tato smlouva je osvobozena od poplatků (saz-pol. 20/102 b poplatkového zákona).

Smlouva
o výkupu a dodávce zvěřiny (podle vl. nař. č. 7/1949 Sb.),

uzavřená dne ..... 195..... na straně jedné mezi mysliveckým hospodářem (jméno a příjmení) ....., bytem v ..... čp. ....., pošta .....,

žel. stanice ....., a na straně druhé Ústředím pro hospodaření se zemědělskými výrobky, zastoupeným hospodářským družstvem v .....

Já, podepsaný myslivecký hospodář, prohlašuji, že v zájmu zlepšení výživy pracujícího lidu odvedu z honitby, ležící v katastrálním území obce(í) ..... včas dodávky zvěřiny pro veřejné zásobování tak, jak jsem se v této smlouvě zavázal.

plán odstřelu (včetně odchytu) na r. 195..... v kusech					výrobní plán na r. 195..... v kusech			výměra honitby v ha	
zvěř spárkatá					zvěř drobná			lesní	polní
srnčí	jelení	dančí	mufloní	celkem	zaječí	bažantí	koroptví		

Dodávkové úkoly, které se zavazuji splniti v době ode dne uzavření dodávkové smlouvy do 31. prosince 195....., případně do doby, do které bude odstřel prodloužen:

dodávkový úkol zvěřiny v kusech								případné vysvětlivky
spárkatá					drobná			
srnčí	jelení	dančí	mufloní	celkem	zaječí	bažantí	koroptví	

Poznámka:

1. Odchyt zvěře spárkaté a drobné, provedený podle plánu, se započítává na plnění dodávkového úkolu zvěřiny podle této smlouvy.
2. Spárkatá zvěř, kterou myslivecký hospodář dodal, po př. dodá podepsanému hospodářskému družstvu v době od 16. května 1950 do dne uzavření dodávkové smlouvy na r. 1950, se počítá na plnění smluvního dodávkového úkolu na r. 1950.

Myslivecký hospodář se zavazuje, že

1. dodá podepsanému hospodářskému družstvu zvěřinu v druzích a množství podle této smlouvy, a to z jednotlivých honů, po př. u zvěře spárkaté z jednotlivých odstřelů tak, aby plnění dodávkového úkolu bylo postupné a rovnoměrné a aby do konce běžného roku byl jeho dodávkový úkol v celém rozsahu splněn,
2. k dodávce připravenou zvěřinu dodá podepsanému hospodářskému družstvu ihned po lovu (odstřelu), nejpozději však do lhůty stanovené příslušnými předpisy,
3. svůj závazek k dodávce zvěře spárkaté splní nejen co do počtu kusů, ale i v přiměřené mrtvé váze odpovídající místním poměrům,
4. dodá zvěř spárkatou vždy vyvrženou, zajíce řádně vymačkané, koroptve řádně vyháčkované,
5. dodá zvěřinu zdravou (nejevící příznaky onemocnění), nerozstřílenou, nezapařenou a pokud možno vychladlou,
6. ohlásí podepsanému hospodářskému družstvu den a místo hromadného honu na zajíce, bažanty a koroptve vždy nejméně 5 dnů předem.

Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky prostřednictvím podepsaného hospodářského družstva vykoupí nabídnutou zvěřinu v předepsané jakosti, v druzích a v množstvích uvedených v této smlouvě za ceny platné v době dodávky, a to ve lhůtách a způsobem, stanoveným v této smlouvě, po případě v příslušných předpisech.

Podepsané hospodářské družstvo, jakožto vykupovač zásadně odebere zvěřinu z honbiště loco výřad, u zvěře spárkaté z komory nebo ze skladu mysliveckého hospodáře. Jen ve výjimečných případech, v nichž vykupovači nebude z technických důvodů (na př. pro nedostatek dopravních prostředků nebo pro časové střetnutí více výřadů ve stejnou dobu) možno, aby provedl odběr zvěřiny z honbiště, po příp. z komory nebo skladu mysliveckého hospodáře, dopraví myslivecký hospodář zvěřinu do obchodních místností vykupovače za úhradu dovozného podle platných cenových předpisů. U hromadných honů na zajíce, bažanty a koroptve oznámí mysliveckému hospodáři vykupovač vždy nejpozději 1 den před konáním honu, zda bude moci přijet pro zvěřinu na výřad či výjimečně nikoliv. Hospodářské družstvo je povinno podle dohody s mysliveckým hospodářem přejímati zvěřinu i v neděli a ve svátek.

Bylo-li pozdním odběrem hospodářským družstvem zaviněno jakostní znehodnocení dodávaných koroptví, je hospodářské družstvo povinno koroptve zaplatiti za předpokladu, že myslivecký hospodář splnil řádně své povinnosti.

V případných sporech, vzniklých z této smlouvy, podrobují se smluvní strany rozhodnutí podepsaného okresního národního výboru.

Smlouva se vyhotovuje ve 4 stejnopisech. Podepsaní potvrzují, že myslivecký hospodář a Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky převzali po 1 vyhotovení smlouvy a okresní národní výbor 2 vyhotovení (jedno pro sebe a druhé pro příslušný místní národní výbor).

V ..... dne ..... 1950.

.....	.....	.....
Vlastnoruční podpis mysliveckého hospodáře:	Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky (podpis a razítko):	Okresní národní výbor (podpis a razítko):

413.

VYHLÁŠKA
ministerstva výživy

ze dne 23. června 1950

o výkupu včelího medu a vosku v roce 1950.

Ministerstvo výživy vyhlašuje podle § 1 dekretu presidenta republiky č. 118/1945 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství ve znění zákona č. 274/1948 Sb. a podle § 3 zákona č. 278/1948 Sb., o Ústředí pro hospodaření se zemědělskými výrobky:

§ 1.

(1) Držitelé včelstev jsou povinni dodati pro veřejné zásobování včelí med ze sklizně v roce 1950 v množství, které na ně rozvrhne jako dodávkový úkol na rok 1950 příslušný včelařský spolek, v jehož obvodu má držitel včelstev svůj včelín, podle směrnic vydaných Ústředím pro hospodaření se zemědělskými výrobky (dále jen „Ústředí").

(2) Ustanovením předchozího odstavce se vztahuje i na držitele včelstev, kteří nejsou organisováni ve včelařském spolku.

(3) Včelařskými spolky se rozumějí ve smyslu této vyhlášky všechna místní sdružení včelařů organisovaná v Jednotě včelařů v Praze.

(4) Výši dodávkových úkolů včelího medu, stanovenou podle odstavce 1 jednotlivým držitelům včelstev, oznámí včelařský spolek příslušnému místnímu národnímu výboru a souhrn za celý svůj obvod oznámí příslušnému okresnímu národnímu výboru.

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na Čs. státní statky, národní podnik, Čs. státní lesy, národní podnik, a ostatní ústředně plánované podniky, jimž byly dodávkové úkoly stanoveny zvláštním opatřením.

§ 2.

(1) Včelí med, určený na dodávkový úkol, dodají držitelé včelstev nejpozději do 31. srpna 1950 — s výjimkou uvedenou u § 3 odst. 2 podnikům, které pověří Ústředí výkupem medu a vosku. Tyto podniky provádějí výkup prostřednictvím místních vykupovačů, určených pro obvod každého včelařského spolku.

(2) Ústředí oznámí včas včelařským spolkům podniky, které byly pověřeny výkupem medu a vosku v jednotlivých krajích, jakož i jména oprávněných místních vykupovačů.

§ 3.

(1) Držitelé včelstev jsou povinni dodati med v přírodním stavu a řádně ošetřený ve vlastních nádobách do skladu určeného místním vykupovačem.

(2) V místech, kde z technických důvodů nemůže místní vykupovač převzíti nabídnutý med určený pro dodávku, jsou držitelé včelstev povinni med uschovati s péčí řádného hospodáře a dodati jej v nezměněném přírodním stavu teprve na vyzvání místního vykupovače.

§ 4.

Cukr ke krmení včel v roce 1950 bude zásadně vydán jen těm včelařům, kteří splnili svůj dodávkový úkol medu v roce 1950. Ministerstvo výživy stanoví bližší podrobnosti o přídělu cukru a jeho rozdělování zvláštními směrnicemi.

§ 5.

(1) Držitelé včelstev jsou povinni dodati podnikům pověřeným výkupem medu a vosku také vosk, který vytěží ve vlastním včelíně, pokud jej nezpracují, nebo si jej nedají zpracovati pro vlastní včelařské účely.

(2) Držitelé včelstev a osoby, které vyvařují za odměnu včelí vosk, jakož i podniky, které jej zpracovávají, jsou povinni sbírati odpady včelího vosku (voštinové výtlačky, usedliny vosku, odpady vzniklé při zpracování a pod.) a odevzdati je podnikům pověřeným výkupem medu a vosku.

§ 6.

(1) Držitelé včelstev mohou přebytky medu, které jim zbyly po splnění dodávkových úkolů, prodávati na volném trhu za volné ceny, avšak jen přímo spotřebitelům nebo podnikům pověřeným výkupem medu a vosku.

(2) Jako osvědčení o oprávnění k volnému prodeji medu slouží potvrzení příslušného místního vykupovače medu o splnění dodávkového úkolu.

(3) Jakýkoliv soukromý meziobchod s medem je zakázán.

(4) Držitelé včelstev, kteří nesplnili svůj dodávkový úkol včelího medu, nesmějí med ani darovati, ani jiným způsobem volně zciziti.

§ 7.

Ústředí se pověřuje prováděním této vyhlášky.

§ 8.

Přestupky ustanovení této vyhlášky a předpisů podle ní vydaných se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/45 Sb. ve znění zákona č. 274/48 Sb.

§ 9.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení a platí jen v českých zemích.

Ministryně:

Ing. **Jankovcová** v. r.

414.

VYHLÁŠKA č. 18
Ústřední rozdělovny uhlí v Praze

ze dne 7. června 1950

o distribuci palivového dříví.

Ústřední rozdělovna uhlí v Praze stanoví se schválením ministra-předsedy státního úřadu plánovacího podle § 5 dekretu presidenta republiky č. 115/1945 Sb., o hospodaření uhlím a palivovým dřívím a podle § 13 odst. 5 zákona č. 60/1949 Sb., o hospodářském plánování, toto:

§ 1.

Určení pojmu.

(1) Palivovým dřívím ve smyslu této vyhlášky se rozumějí všechny druhy zpracovaného surového dříví, určeného pro otopné účely, a to jak hroubí (štěpiny, kuláče, výmět), tak i nehroubí (kuláčky, palivová klest a pařezí), jakož i palivové odřezky, odpadové špalíky, palivová kola a veškeré odpadové dříví u všech dřevozpracujících, dřevoopracujících, dřeva používajících a dřevo spotřebujících oborů.

(2) Na nezpracované nehroubí (palivová klest a pařezí), jakož i na palivovou kůru a piliny se ustanovení této vyhlášky nevztahují. Dodávky nezpracovaného nehroubí, určeného pro otopné účely, mohou však býti podle potřeby spotřebitelům započítány na vrub jejich nároků na palivové dříví.

§ 2.

Rozdělení vytěženého palivového dříví.

(1) Vytěžené palivové dříví dodají Československé státní lesy, národní podnik pouze velkorozdělovači Uhelným skladům čs. dolů, n. p., Praha II, Náplavní 6 (v dalším jen „velkorozdělo-

vač"), kromě množství určených pro vlastní potřebu jednotlivých lesních závodů a pro prodej v drobném z vlastní výroby (ve smyslu vyhlášky č. 705/1949 Ú. l. I). Palivový odpad u závodů dřevozpracujících, dřevoopracujících a dřevospotřebujících oborů vykoupí velkorozdělovač.

(2) Nositelé kontingentu mají povinnost uzavírati s velkorozdělovačem dodávkové smlouvy, v nichž se stanoví jak množství, tak místo dodávky palivového dříví, jakož i malorozdělovač, který jim dodávku uskuteční. Nositeli kontingentu jsou všechny úseky a odvětví, které mají povinnost podávati Ústředně pro lesní a dřevařské hospodářství svá hlášení a požadavky nutné pro bilanci surového dříví.

§ 3.

Dodávky palivového dříví.

(1) Pro velkorozdělovače budou při dodávkách malorozdělovačům vodítkem ta množství palivového dříví, která byla jednotlivým výdejnám přiznána v roce 1949 a 1950 na základě jimi předložených rozčlenění spotřeby a jejich změn.

Obdobně se podle těchto rozčlenění spotřeby určí celkové množství palivového dříví, jež dodá prvovýroba spotřebitelům u ní přihlášeným.

(2) Jednotlivým spotřebitelům může býti palivové dříví dodáno malorozdělovači v množství odpovídajícím jejich nárokům, zapsaným na jejich dosavadních odběrních průkazech.

Množství palivového dříví, kterého se po případě nebude malorozdělovačům dostávat, může velkorozdělovač doplnit přídělem příslušného množství chemických podpalovačů.

(3) Odběrní průkaz pro spotřebitele palivového dříví vydává příslušný okresní národní výbor; malorozdělovač je povinen zaznamenávati v odběrním průkazu každou dodávku palivového dříví.

Odběrním průkazem se rozumí uhelný list a dodávkový výkaz, vydaný spotřebiteli okresním národním výborem (dále jen „ONV").

§ 4.

Naturální dávky palivového dříví.

(1) Plnění naturálních dávek palivového dříví pro lesní zaměstnance ve vyšších službách nesmí překročiti v jednom lesním hospodářském roce tato množství:

pro jednu obytnou místnost . . . . . 12 prm,

pro jednu obytnou místnost a kuchyň . . . . . 18 prm,

pro více obytných místností včetně kuchyně . . . . 24 prm.

Tato množství palivového dříví musí býti kryta jen z předepsané těžby ve vlastním podniku majitele lesa a přísluší oprávněným osobám pouze tehdy, nemohou-li topiti uhlím, nebo nemohou-li odebírati uhlí z důvodů dopravních.

Mohou-li topiti uhlím, činí naturální dávky:
pro jednu obytnou místnost . . . . . 3 prm,
pro jednu obytnou místnost a kuchyň . . . . . 5 prm,
pro více obytných místností včetně kuchyně . . . . 6 prm.

Rozdíl za nedodané dávky palivového dříví v těchto případech se hradí v uhlí podle tohoto přepočítacího klíče:
1 prm měkkého palivového dříví = 400 kg

= 2 prm měkkých palivových odřezků

= 3 q hnědého uhlí,

1 prm tvrdého palivového dříví = 500 kg

= 2 prm tvrdých palivových odřezků

= 4.5 q hnědého uhlí.

(2) Stálí a nestálí lesní dělníci, jakož i zaměstnanci závodů (oborů), uvedených v § 1 odst. 1 vyhlášky, mohou obdržeti nejvýše to množství palivového dříví, po případě palivových odřezků, jež stanoví příslušné mzdové předpisy.

(3) Osobám oprávněným k odběru naturálních dávek palivového dříví nepřísluší dávky palivového dříví stanovené touto vyhláškou pro ostatní spotřebitele, kryje-li nebo přesahuje-li naturální plnění spotřebitelské dávky palivového dříví.

(4) Vlastníci lesů, pokud lze podle zákonných předpisů v jejich lesích provésti těžbu palivového dříví v odpovídající výši, mohou si ponechati pro svou potřebu pouze ta množství palivového dříví, jež odpovídají přídělům stanoveným Ústřední rozdělovnou uhlí (dále jen „Rozdělovna") pro ostatní spotřebitele; to znamená, že nemohou-li topiti uhlím, nebo nemohou-li odebírati uhlí z důvodů dopravních, obdrží:

pro kuchyň . . . . . 6 prm,

pro kuchyň s jednou obytnou místností . . . . . 10 prm,

pro kuchyň a 2 nebo více obytných místností . . . . 14 prm.

Lesní závody samosprávných korporací, lesních družstev, lesních singulárních společností, starousedlíků a pod. považují se za hospodářské celky a podléhají ustanovením této vyhlášky. Nemohou tudíž vytěženého dříví samovolně použíti pro vlastní potřebu nebo je přiděliti svým členům a podílníkům.

§ 5.

Malorozdělovači palivového dříví.

(1) Za malorozdělovače palivového dříví ve smyslu této vyhlášky se považují nejen výdejny Uhelných skladů, n. p. a hospodářských a spotřebních družstev, ale i lesní, dřevozpracující a dřevoopracující závody (obory), pokud dodávají palivové dříví přímo spotřebitelům z vlastní výroby.

(2) Podniky, které zásobují osazenstvo palivovým dřívím, lze považovati za malorozdělovače palivového dříví ve smyslu odstavce 1 pouze tehdy, mohou-li se vykázati povolením Rozdělovny k plnění osazenecké dodávky.

§ 6.

Nouzová těžba palivového dříví.

Ústředna pro lesní a dřevařské hospodářství může v případech zvláštního zřetele hodných povoliti lesním závodům na jejich žádost tak zvanou nouzovou těžbu dříví, spojenou se samovýrobou palivového dříví.

Bližší pokyny v tomto směru vydá Ústředna pro lesní a dřevařské hospodářství lesním závodům ve svých „Pokynech a příkazech".

Odběr palivového dříví z nouzové těžby (samovýroby) jde na vrub nároku odběratele na dávku palivového dříví.

§ 7.

Prémie za přibližování a vyvážení dříví.

(1) Za přibližování a vyvážení dříví (§§ 5 a 8 vyhlášky NÚC č. 3397/1948 Ú. l. I), a to ruční i potahové, přísluší prémie 1 prm palivového dříví za každých 100 prm rovnaného dříví nebo za 75 plm kulatiny (důlního dříví), nikoliv však více než 10 prm v kalendářním roce. Toto množství si může oprávněný zakoupiti mimo příděl, a to podle platných cenových předpisů; použíti je může jen pro vlastní potřebu.

(2) Palivové dříví, které oprávněným jako prémie přísluší, jest povinen odprodati lesní závod, v jehož lese bylo dříví přibližováno nebo vyváženo, a to na základě potvrzení, které mu vystaví majitel dříví a potvrdí odvozní komise příslušného ONV.

§ 8.

Povinnost vedení záznamů a podávání hlášení.

(1) Velkorozdělovač podává Rozdělovně čtvrtletně hlášení o množství palivového dříví, jež zakoupil, dodal a má v zásobě, a to do 10 dnů po uplynutí každého čtvrtletí.

(2) Malorozdělovači palivového dříví kromě lesní prvovýroby jsou povinni podávati hlášení o zakoupeném, prodaném a v zásobě jsoucím množství vždy čtvrtletně příslušnému ONV, v jehož obvodě jest palivové dříví dodáváno.

§ 9.

Zákaz použití palivového dříví.

Zpracovávat nebo používat palivového dříví k jiným, než otopným účelům bez povolení nebo případného nařízení Rozdělovny jest zakázáno.

§ 10.

Práva a povinnosti vyplývající ze smluv.

(1) Veškerá práva a povinnosti vyplývající ze smluv, pokud odporují ustanovením této vyhlášky, po případě k ní vydaným pokynům, výnosům, jakož i později vydaným vyhláškám, či provedeným opatřením, se ruší. To se týká zvláště tak zvaných deputátních nároků zaměstnanců v jiných oborech, nežli jest v této vyhlášce uvedeno.

(2) Nároky zaměstnanců v uhelných a rudných dolech na dodávku deputátního dříví podle ustanovení § 8 odst. 7 vyhlášky ministra sociální péče č. 105/1945 Ú. l. I, budou kryty i nadále z odpadu důlního dříví.

(3) Opatření učiněná na základě této vyhlášky nezakládají nároku na náhradu škody.

§ 11.

Výjimky.

Rozdělovna jest oprávněna povolovati výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 12.

Provádění a dozor.

Okresní národní výbory se zmocňují k tomu, aby:

a) dozíraly nad dodržováním ustanovení této vyhlášky; za tím účelem mají prováděti šetření a podávati zprávy,
b) vydaly pro své okresy prováděcí předpisy k ustanovením této vyhlášky, pokud jde o úkoly, jimiž byly pověřeny.

§ 13.

Trestní ustanovení.

Přestupky této vyhlášky, jakož i předpisů vydaných k jejímu doplnění se trestají podle § 12 dekretu presidenta republiky č. 115/1945 Sb., o hospodaření uhlím a palivovým dřívím.

§ 14.

Účinnost.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1950 a platí v zemích českých.

Tímto dnem končí platnost vyhlášky Rozdělovny č. 14 (č. 844/1949 Ú. l. I) o zajištění a rozdělování palivového dříví pro otopné účely v roce 1950 a ji měnící a doplňující vyhlášky č. 15 (č. 1175/1949 Ú. l. I).

Ústřední rozdělovna uhlí

Přednosta:

Dr. Maloch v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu Karel Hellebrand. — Tiskne Státní tiskárna, n. p. 02 v Praze III, Karmelitská ul. č. 6. — **Předplatné** společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs, včetně poštovného. — **Předplatné** pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předpláceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — **Zrušení předplatného** se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — **Obce** (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — **Frankované reklamace** se uznávají jen, dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamovaného čísla. — Účet Poštovní spořitelny čís. 3*2*3. Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů čís. 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.